

ബരീമക്കല

ഡെപ്പർവ്വ 1995

**பிரங்களைச் சுமக்க
வலிய தோள்களை உடைய
வாலிபங்கள் வேண்டும்
“எனக்கென்னடா”**

என்றிருத்தல்

யார் சொன்னது சுகவிமன்று?

ஒதுங்கிப் போறது, பாராது இருப்பது

கேளாதிருப்பது, பேசாது இருப்பது

பேராடாது இருப்பது

எல்லாமுமே திரண்டு

உருப்பிருத்து

வாசலில் வந்து கதவுகளைத் தட்டும்

உன் வீட்டின் கதவுகளைத் தட்டும் போதுதான்

நீ விழிப்பது என்றிருக்கிறாயா?

உன் நெஞ்சக் கதவுகளைத் திற!

விசையற எழுகிறது பார்

எங்களின் விடுதலைப் படகு.

கதிர்கள் விரிக்கின்ற எங்கள் பூமியின்

கதைகள் படிப்போம் வா.

- வாசன் -

இதழின் உள்ளே

★ எதிரிகளை விட துரோகிகளே ஆயத்தானவர்கள்	- 05
★ தந்தையின் கையில் சிலுவைச் சீவுளி	- 07
★ ஒரு பேரினவாதியின் அவலச்சாவு	- 09
★ போராட்டம் சந்தித்த நெருக்கடிகளும்	- 12
★ இனப்பிரச்சினையும் அதன் சர்வதேசப் பரிமாணமும்	- 16
★ வியட்நாம் போரைப் பற்றிய பலவகையான உணர்வு	- 18
★ முத்திரையிடப்பட்ட உறவுகள்	- 20
★ நேர்காணல் கவிஞர் சோ. பத்மநாதன்	- 26
★ தென் இந்திய சினிமா.....	- 30
★ எல்லை கடந்த நேயம் - பிலிப்போ ஜிகாந்தி	- 41
★ புலிகள் தடைச்சட்டம்	- 43

எரிமலை

கலை, பண்யாடு
அறசியல் சமூக ஏடு

பதின்றங்காம் ஆண்டு
பெற்றவரி 1995

ஆக்கங்கள்
அமிப்பிரயங்கள்
மற்றும் தொடர்புகள்

எரிமலை
துயமண் வெளியீடு
தமிழர் ஒருங்கிணையங்குழு
C/O T.C.C-France,
341, Rue des Pyrénées,
75020 Paris.
Tel: 43 58 11 42

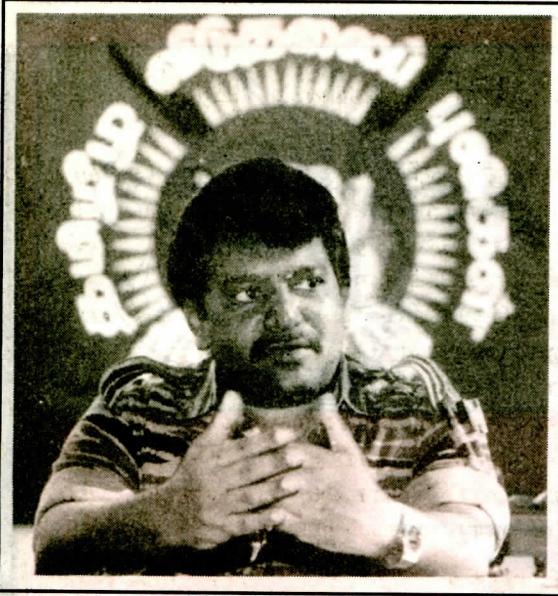
பழையபடு வேதாளம் முடுங்கை மரத்தில்....

சிறீலங்கா ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்கா மீது தமிழ் மக்கள் எவ்வளவோ நம்பிக்கை வைத்தார்கள். அந்த நம்பிக்கை தற்போது தளர்ந்து வருகிறது. அவர் முற்போக்கான எண்ணப்பாங்குடையவர் என்ற கருத்து பிழைத்து வருகிறது. இறுதியில் பார்த்தால், சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் அனுகுமுறைகள் வேறுபடுகின்றனவே தவிர அடிப்படை ஒன்றுதான் என்று படுகிறது. பேச்சுவார்த்தையில் வெற்று வாக்குறுதிகளும் வளவள பேச்சுக்களுமே அதிகமாக இருக்கின்றன. தடைவிதிக்கப்பட்டிருந்த பெரும்பாலான பொருள்களின் தடையை நீக்கியமையே அரசாங்கம் செய்த உருப்படியான காரியம் என்று கூறலாம்.

பாதை திறப்பு விடயத்தில் அரசாங்கம் தக்க தருணத்தில் தமிழ் மக்களின் காலை வாரிவிட்டது. சங்குப்பிட்டிப் பாதையின் குறுக்கே வழிமறித்து நிற்கும் பூங்களி இராணுவ முகாமை அகற்ற மறுத்துவிட்டது. அரசாங்கத்தின் குடாநாட்டின் மீதான இராணுவச் சுற்றிவளைப்பும், பாரிய தாக்குதலும் என்ற திட்டத்தின் இருப்பை அது வெளிப்படுத்துகிறது. பாப்பாண்டவர் இலங்கை வரும்போது, கணிசமான கிறிஸ்தவ தமிழர்களை கொழும்புக்கு வரவிடாது தடுப்பதன் மூலம், தமிழர்களிடையே மத அடிப்படையில் கசப்பை ஏற்படுத்தும் பிரித்தானும் தந்திரமும் இதில் அடங்குகிறது.

தீர்வுத் திட்டம் என்று அரசாங்கம் முன்வைக்க அவசரப்படும் திட்டம் அம்மையாரின் கயரூபத்தை இன்னும் அம்பலப்படுத்துகிறது. 1957ல் கொண்டுவரப்பட்ட பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் வரலாற்றின் புதைகுழியிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட எலும்புக்கூடு. புதிய அரசோன்றை அமைக்கப் போராடும் மக்களுக்குப் போராடும் பிச்சை. அதனை விடுதலைப் புலிகள் நிராகரித்துவிட்டது ஏற்புடைய செயலே.

பாப்பாண்டவருக்கு எதிரான சிங்கள பெளத்த இனவாத வெளிப்பாடுகளும், சிறுபான்மை இனங்களுக்கு எதிரான ஆத்திரமுட்டல்களும் இடம்பெற்று வருகின்றனவாயினும், விடுதலைப் புலிகளின் வீரமிகு போராட்டத்தின் விளைவாக அவை அடக்கி வாசிக்கப்படுகின்றன என்பதே உண்மை. எப்போது விடுதலைப் புலிகள் அடக்கப்படுகிறார்களோ, அப்போது, சிங்கள அரசு முதற்கொண்டு அனைத்து இனவாத சக்திகளும், இன, மதச் சிறுபான்மைகளுக்கு எதிராகப் போராட்ட தொடங்கிவிடும். ஏனோ, இன்னும், சிறுபான்மைச் சமூகங்களுக்குள்ளே உள்ள ஒரு சிலர், படித்தவர்கள்கூட இவற்றை உணரத் தவறிவிடுகின்றனர்.

“எதிரியை விட துரோகிகளே மிகவும் ஆபத்தானவர்கள்”

தமிழ்மீழ் மக்களின் தன்னாட்சி உரிமைப் போராட்டத்திற்கு விரோதமான முறையில் எதிரியோடு இணைந்து செயற்படும் இனத்துரோகிகள் மீது மக்கள் விழிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி, 1985ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் தலைவர் வெளியிட்ட அறிக்கையின் ஒரு பகுதியை இங்கு பிரசுரிக்கிறோம்.

“நாம் எமது விடுதலைப் பயணத்தை ஆரம்பித்து முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆசிரிது. விபரிக்கமுடியாத துன்பங்களும் வியக்கத்தக்க தியாகங்களும் நிறைந்த ஒரு மகத்தான வீரகாவியமாக எமது விடுதலை வரலாறு நீண்டு செல்கிறது. இரத்தத்தால் எழுதப்படும் எமது இனத்தின் விடுதலை வரலாறு மனித குலத்தின் விடுதலை எழுச்சிக்கு ஒரு உன்னத எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது.

உலகில் எங்குமே நிகழாத கொடுமைகள் எம்மீது கட்டவிழுத்துவிடப்பட்டன. மனித நாகரீகமே வெட்கித் தலைகுனியுமளவிற்கு எதிரி எம்மீது மிருகத் தனமாக நடந்துகொண்டான். எமது பழைய தலைமையின் துரோகத்தனம் காரணமாக, நம்பி, நம்பி ஏமாந்த வெகுளித்தனம் காரணமாக, நாம் என்றுமில்லாத படி பாரிய அழிவுகளை சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. தமிழின ஒழிப்பையே இலட்சியமாகக் கொண்டு செயல்படும் சவிரக்கமற்ற எதிரியுடன் கொஞ்சிக்குலாவி, சலுகைகள் கேட்டு, சமரச ஒப்பந்தங்கள்

செய்து, சப்பாணிப் போராட்டம் நடத்தி, தமிழனத்தையே பெரிய அழிவுப்பாதையில் இட்டுச் சென்ற பெருமை எமது காந்தியவாத தலைவர்களையே சாரும்.

குட்டக் குட்டத் தலைகுனிந்து, அடிமைகளாக, அவமானத்துடன் வாழ்ந்த தமிழனை தலைநிமிர்த்தி, தன்மானத்துடன் வாழ்வைத்த பெருமை எமது விடுதலை இயக்கத் தையே சாரும். உண்மையில் எமது வீரசுதந்திரப் போராட்டம் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் தோற்றத்திலிருந்தே ஆரம்பமாகிறது என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. கடந்த பத்து ஆண்டுகால ஆயுதப் போராட்ட வரலாற்றில் எமது இயக்கம் ஒப்பற்ற சாதனைகளை நிலைநாட்டியது. எத்தனையோ இடையூருகள் மத்தியில், எத்தனையோ கஷ்டங்கள் மத்தியில், எத்தனையோ சோதனைகள் மத்தியில், சலிப்படையாது, நம் பிக்கை தளராது, இரும்பை ஒத்த உறுதியுடன் தொடர்ச்சியான், தீர்க்கமாக ஆயுதப்புரட்சிப் போராட்டத்தை நாம் முன்னெடுத்து வருகின்றோம். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற

ஒழுக்கவிதிகளில் நெறிப்படுத்தப்பட்டு, அஞ்சாநஞ்சம் படைத்த இலட்சிய வீரர்களை உருவாக்கிய எமது விடுதலை இயக்கம் இன்று முழு உலகமுமே வியக்கத்தக்க முறையில் சிங்கள அரசு பயங்கர வாதிகளையும் அவர்களுக்கு முன்டு கொடுத்துவரும் சர்வதேச நாசகார சக்திகளையும் தனித்து நின்று சமர்ப்பிந்து விரட்டியடித்து வருகிறது. விடுதலைப் புலிகளின் வியப்பூட்டும் இராணுவ சாதனைகள் காரணமாகவே இன்று எமது விடுதலைப் போராட்டம் உலக அரங்கில் மிகப்பிரசித்தி பெற்றதாக விளங்குகிறது. சமாதானப் பேச்சு என்றும், சமரசத் திட்டம் என்றும், போர்நிறுத்தம் என்றும் சிங்கள அரசு இன்று வெள்ளைக்கொடி காட்டுவதும் எமது போராட்ட சாதனைகளின் விளைவாகத்தான். இந்தப் பத்தாண்டு கால விடுதலை யுத்தத்தில் எமது விடுதலை வீரர்கள் நெஞ்சத்தைப் பிளக்கும் தியாகங்களைப் புரிந்தனர். மக்களின் விடுதலை என்ற ஒரே நோக்கத்திற்காக, மக்களை இன அழிவிலிருந்து காப்பாற்றவேண்டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளுக்காக இளம் புலிவீரர்கள் களத்தில் தமது

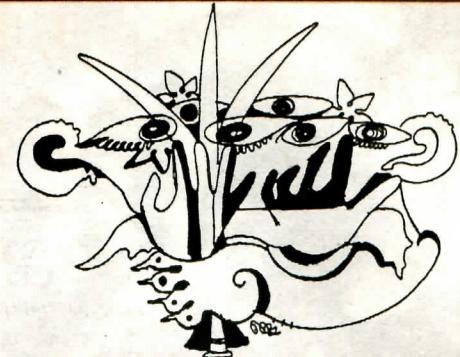
உயிரை அர்ப்பணம் செய்துவருகின்றனர்.

இன்று வடக்கில் பல பகுதிகள் விடுதலைப் பிரதேசங்களாக எமது கட்டுப்பாட்டில் எமது நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. தமிழ் மக்களை நரவேட்டை ஆடிவந்த சிங்கள இராணுவம் முகாம்களுக்குள் முடங்கிக்கிடக்கின்றது. மக்களின் ஒரே பாதுகாப்பு அரணாக இன்று எமது இயக்கம் தமிழ்மீழ் எங்கும் தன்னை நிலைப்படுத்தி பலப் படுத்தி வருகின்றது.

தமிழ்மீத் தனியரசு என்ற எமது இலட்சிய நட்சத்திரம் அடிவானத் தில் பிரகாசிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது. நீண்ட, கடினமான விடுதலைப் பயணத்தின் பயணாக நாம் சுதந்திர மலையின் சிகரத்தினை அண்மித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எமது விடுதலை வரலாற்றின் இந்த முக்கியமான காலகட்டத்தில், எமது வெற்றிகளை நாம் நிலைப் படுத்தி விடிவை நோக்கி விரைந்து செல்லவேண்டிய இந்த நேரத்தில், எமது போராட்டத்தை முறியடிக்கவும், எமது விடுதலை இயக்கத்தை அழித்துவிடவும், எமது எதிரி ஒருப்புமும், மற்றும் தீய சக்திகள் மறுபற்றுமாக சூழ்சிகர நடவடிக்கைகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருகின்றன. எண்ணற் தியாகங்கள் புரிந்து, எத்தனையோ உயிர்ப்பவிகள் கொடுத்து, இத்தனை ஆண்டுகளாக கண்ணீரும் வியர்வையுமாக நாம் கட்டி எழுப்பிய எமது வீர சுதந்திரப் போராட்டம் இந்த சதிகார சக்திகளினால் இன்று ஒரு ஆபத்தான சூழ்நிலையை எதிர்கொண்டு நிற்கிறது. இந்த இக்கட்டான சந்தர்ப்பத்தில் நாம் விழிப்புடன் செயற்படத் தவறினால், இத்தனை ஆண்டு காலமாக நாம் செய்த தியாகங்கள், நாம் புரிந்த சாதனைகள், நாம் அடைந்த வெற்றிகள், நாம் அனுபவித்த துன்ப துயரங்கள், நாம் கொடுத்த உயிரிழப்புகள், பொருளிளாப்புகள், எல்லாமே அர்த்தமற்றவையாய் போய்விடுவதுடன் நாம் மீண்டும் அடிமைவாழவில் தள்ளப்பட நேரிடும்.

தலை தெறித்த மனிதர்கள்

கருணாகரன்

என்ன நிகழுந்தது?
யாரீன் கைகால்களை

எந்தத் தேவை வருடியது?
வேர்கள் பற்றி எந்தக் கவலையுமின்றி
மர்ங்கள் பறந்தன வானத்தில்.

இலைகளா வேர் பிடித்துக் கீடப்பது?

புராணங்களையும் இதிகாசங்களையும்
கழுகுகள், காகசுகள், நீரிகள் பற்றிய கடைகளையும்
மறந்துபோன மனிதர்கள்

புன்னைகை புத்துத் தீர்ந்தார்கள்.

தோண்டிய கண்கள்

தானமாக வழங்கப்படுமாய்

பிடிஸ்கீய பற்கள்

தீருப்பித் தரப்படுமாம்

இனி

தொட்டெல்லாம் பொன்னாகும் காலமென்று
நாற்பத்தாறாவதோ ஜம்பத்தாறாவதோ அதிசயமாக
தங்கள் ஊர்களுக்கு வந்து விடப்போகிற்றிடத்திற்கு
கணவு கண்டார்கள் அவர்கள்.

கொன்றையாம் பருவந்தவறியும் புத்தது
புன்னையோ பூவர்சோ எதுவோ எல்லாம் பாடத்தொடர்களின்
இன்னும் ஏதோ ஆடன்.

புராவின் வருகைபற்றியும்

அதன் மகியைபற்றியும்

மரத்தோடு மரம் பேசியது

விஷமேறிய புற்களையிட்டு இனிக்

கவலையில்லையென்று மாடுகிளைஸ்லாம் கத்தீத்தீர்ந்தன

மாரியா கோடையா என்றியாக்காலத்தில்

விதைப்புப்பற்றியும் அறுப்புப் பற்றியும்

குழம்பிக் குழம்பி

தலைதெறித்துக் கீடந்தார்கள்

என் மனிதர்கள்.

நெருப்பைத் தீண்ணும் காலமென்ன

தீர்ந்தா பேரக்கடைன்று

மனம்பெருத்த மனிதன் கேட்டான்

உண்மைதான்.

சிங்கமென்ன வானைக் கீழேயா போட்டுவிட்டது?

தந்தை இனவெறியின்
பெயரால், “24
மணித்தியாலத்திற்குள் தனிச்
சிங்களச் சட்டத்தை நிறை
வேற்றுவேன்” என்ற
கோசத்துடன் பதவிக்கு வந்தார்.
மகள் இனப்
பிரச்சினையைத் தீர்க்கப்
போவதாக உறுதியளித்துப்
பதவிக்கு வந்துள்ளார்.
தந்தையும் மகளும் இங்கு
நேர் எதிர் முரணான
இடங்களில் நிற்பதாகத்
தோன்றுகின்றது.

தந்தையின் கையில் சிலுவைச் சீவுளி

ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு முற்றிலும் சார்பான காவல் துறையும், இராணுவமுமே திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா 1956 ஆம் ஆண்டு பதவிக்கு வந்தபோது இருந்தன.

தொடர்ந்து 17 ஆண்டுகள் பதவியில் இருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினால் வளர்த்தெடுக்கப் பட்ட ஐக்கிய தேசியக்கட்சி சார்பு காவல்துறையும் இராணுவமுமே தற்போது திருமதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரணத் துங்கா பிரதமராக பதவி ஏற்றுள்ள போதும் இருக்கின்றன. தந்தைக்கும் மகளிற்கும் இடையில் இப்படி ஓர் ஒற்றுமைக்கான சூழல்.

பண்டாரநாயக்கா பதவிக்கு வந்தபோது காவல்துறையும், இராணுவமும் மற்றும் நிர்வாக அதிகாரிகளும் பண்டாரநாயக்காவிற்குப் பணிய பெருமளவு மறுத்தனர். இவர்கள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு விசுவாசமாகவே செயற்பட்டனர். இதனால் பண்டாரநாயக்கா பெரும் குழப்பத் திற்கு உள்ளானார். 1947 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1956 ஆம் ஆண்டு வரையான பத்து ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பதவியில் இருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி விசுவாசப் படைப்பைவிடவும், 17 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து பதவியில் இருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி விசுவாசப் படையின் பருமன் பெரியது. எனவே பண்டாரநாயக்கா எதிர்நோக்கியதை விடவும் இதில் சந்திரிகா எதிர்நோக்க

வேண்டிய நெருக்கடியின் அளவும் பெரிதாகும்.

ஐக்கிய தேசியக்கட்சி சார்பு ஆயுதப்படையினை எதிர்கொள் வதற்காக பண்டாரநாயக்கா ஓர் உபாயத்தை வகுத்தார். தமிழரால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தினை எதிர்கொள்வதற்கு ஒரு இலட்சம் தொண்டர் படையை உருவாக்கி அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பது என்பதே அத்திட்டம். இத்திட்டத்தின் உள்நோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்ட ஜே. ஆர். இதற்கு முற்று மூலம் எதிராகக் குரல் எழுப்பினார். தொண்டர் படை என்பதன் பெயரில் சுதந்திரக் கட்சிக்கான ஒரு படையை உருவாக்குவதே இதன் நோக்கமென அவர் அதனைக் கண்டித்து எதிர்த்தார். அன்று காவல்துறையும், இராணுவத்தில் ஐக்கியதேசியக்கட்சிக்கு இருந்த செல்வாக்கின் நிமித்தம் இதனை பண்டாரநாயக்காவால் செயற்படுத்த முடியாது போனது.

இவ்வாறு பண்டாரநாயக்காவின் திட்டம் குழம்பிய நிலையில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் காவல் துறையும் இராணுவப் பின்னனியில் மிகவும் பலவீனமான ஒரு பிரதமராகவே அவரால் இருக்க முடிந்தது.

புதிதாகப் பெருந்தொகையில் இராணுவத்திற்கு ஆள் சேர்ப்பதன் மூலம் ஏற்கனவே இருந்த இராணுவத்தினை சிறுபான்மையாக்க தந்தை திட்டமிட்டார். ஆனால் தமிழன் எதிர்ப்பின்

பிள்ளையின் தோளில் சிலுவைப் பாரம்

பெயரால் நாட்டின் சக்திக்கு மீறி வளர்க்கப்பட்டுள்ள பெரியளவிலான இராணுவத்தைக் கையாளப் புதிதாக இராணுவத்திற்கு ஆள் சேர்த்தல் இயலாது என்பதே மகளின் நிலை. இங்கு தந்தையைப் போலவே மகனும் ஐக்கியதேசியக் கட்சி இராணுவத்தைப் பலவீனப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் உண்டாயினும் தந்தைக்கும், மகளிற்கும் ஒரேவகைத் தந்திரம் பொருந்தமுடியாது.

தமிழின எதிர்ப்பின் பெயரால் தன்கென ஓர் இராணுவத்தைக் கட்டி எழுப்ப பண்டாரநாயக்கா முயன்றார். ஆனால் அது முடிய வில்லை; ஆனால் தமிழின எதிர்ப்பின் பெயரால் பெரும் எண்ணிக் கையில் ஓர் இராணுவத்தினை ஜே. ஆர். ஆல் கட்டி எழுப்ப முடிந்தது. இனப் பிரச்சினையின் பெயரா வேயே இராணுவம் வளர்ந்தது. எனவே இராணுவத்தினைப் பலப் படுத்த ஒரே ஒரு வழிதான் சந்திரிகாவிற்கு உண்டு. இனப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதன் மூலம்தான் இராணுவத்தை அரசியலில் இருந்து பின்தள்ளலாம். அவ்வாறு இன்றித் தனக்கு எதிரான இராணுவத்தை வைத்துக்கொண்டு அரசியல் நடத்துவது என்பது அக்கினியில் நடப்பது போன்றதாகும்.

தந்தை இனவெறியின் பெயரால், “24 மணித்தியாலத்திற்குள் தனிச் சிங்களச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவேன்” என்ற கோசத்துடன் பதவிக்கு வந்தார். மகள் இனப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கப் போவதாக உறுதியளித்துப் பதவிக்கு வந்துள்ளார். தந்தையும் மகனும் இங்கு நேர் எதிர் முரணான இடங்களில் நிற்பதாகத் தோற்றுகின்றது. உண்மையில் இவை ஒன்றிற்குப் புறம்பான மற்றெற்றங்கள். ஒன்றில் இருந்தே கருக்கொண்ட தர்க்கக்தின் வளர்ச்சியே மற்றையது. தன்னைத் தோற்றுவித்த சக்தியை யும் மீறித் தர்க்கம் வளரும் தர்க்கத்திற்கு அப்படி ஒரு பலம் உண்டு. இதனைத்தான் கார்ல் மார்க்களின் கூரிய கண்கள் வரலாற்று விதியென அடையாளம் கண்டது. மக்களை நேசிக்கும்

வரலாற்று மடியில் மாக்ஸ் தனது கூரிய கண்களை தானமாக வழங்கிவிட்டுச் சென்றுள்ளார்.

அந்தக் கண்களின் உதவியால் கலாநிதி என். எம். பெரேரோ 1956 ஆம் ஆண்டு பண்டாரநாயக் காவைப் பார்த்து, உனது இன்றைய நடவடிக்கைகள் இன்னும் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளின் பின்பு தமிழ் இளாஞ்சிருக்களை ஆயுதமேந்தவைக்கும், நாடு இரத்தத்தில் மிதக்கும் என்ற பொருளில் கூறினார். கலாநிதி என். எம். பெரேரா தீர்க்கதறிசிதான்; சந்தேகமில்லை. ஆனால் பின்பு அபிலாசை எனும் சிவப்புத் துணியால் தனது கண்களை அவர் இறுக்க கட்டிக் கொண்டார்.

ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனாவும், பண்டாரநாயக்காவும் சேர்ந்து தமிழ் மக்களின் இரத்தத்திற் தோய்ந்தெழுந்து பெரும் பாவச் சிலுவையைக் கட்டி முடித்தனர். பின்வந்தோர் அந்தச் சிலுவைக்கு தமிழ் மக்களின் இரத்தத்தால் வர்ணம் பூசினர். ஆனால் இவர்கள் கட்டி, வர்ணம் பூசிய சிலுவையை இன்று சமக்க முடியாமல் அவர்களின் அடுத்த தலைமுறையினர் சமந்து செல்கின்றனர். சிலுவைக்கட்டி எழுப்பிய முக்கிய பொறியியலாளர்களுள் ஒருவரான ஜே. ஆரும் அதற்கு வர்ணம் பூசிய சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவும் தமது பச்சைக் கண்களால் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போதே அவர்களின் அடுத்த தலைமுறையினர் அந்தப் பாவச் சிலுவையைச் சமக்க முடியாமற் சுமந்து செல்கின்றனர். இவை ஒன்றுடன் மற்றொன்று சம்பந்தமற்ற இரு வேறு கூறுகளால்ல. ஒன்றின் தவிர்க்க முடியாத வளர்ச்சியே மற்றையது. இதற்குத்தான் வரலாறு என்று பெயர். தந்தை இராணுவத்தை வளர்க்க விரும்பினார். மகள் இராணுவத்தைக் குறைக்க விரும்புகிறார். தந்தையர்கள் சிலுவையைக் கட்டினார்கள். பிள்ளைகள் சிலுவையைச் சுமக்கிறார்கள். தந்தையர்களையும் பிள்ளைகளையும் ஒரே நேர்கோட்டில் வரலாறு நிறுத்தியுள்ளது.

மெல்ல உற்றுக்கேள்

அந்தசூய அழகுகாட்டும் அடவிகளும் இப்போது இல்லை.

புகைவாஸ்கிப் போய் மேகஸ்கள் உருக்குவைந்து கலைகின்றன. இளவேனிற்காலம் தென்றல் மோத புதிய பூக்கள் மலர்வதில்லை. அமைதி உறையும் தெருக்களும் அலைகளடஸ்காத கடலும் இன்னும் இங்கே இதயம் பிழிந்த சோகத்தோடு அராதையாய் உறவுகளின் வருகைக்காய்த் தலிக்கின்றன. நேர்றைய நூளில் பெருமிக்க பால்தீவு இன்னும் மாராது பூத்தது. ஆனால் அனுபவிக்க மனிதர்கள் இல்லை. தலைக்கறுப்பே காணாத மரணப்படுக்கை. அதீல் ஆவேசஸ் கொண்டவளாய் இடைவரும் பச்சைப்பேய்கள். கோரத்தாண்டவத்தில் ஊழி நடனத்தில் உருமாறிப்போன என்தேசம் உண்ணிடம் எதையோ யாசிக்கின்றது. மெல்ல உற்றுக்கேள் அதன் உயிர்ச்சுருளை உணர்வுகளை

- சுதாயுதி -

ஜே.ஆரின் பேரினவாதப் பட்ட றையில் உருவாக்கப்பட்டத், ஒரு தமிழன் விரோத அரசியற் தலைவர்தான் திரு. காமினி திசா நாயக்கா. இந்தக் கருத்து, தமிழினத் தின் நோக்கு நிலையிலிருந்து மட்டும் சொல்லப்பட்ட பக்கசார் பானதொரு கருத்து என்று, எவரும் கூறமுடியாது. சிறீலங்காப் பிரதமர்

கொழும்பு- கிராண்ட்பாசில் நடந்த பிரசாரக்கூட்டத்தில் இடம் பெற்ற குண்டுவெடிப்பொன்றில் காமினி திசாநாயக்கா கொல்லப் பட்டார் என்பது, எல்லோரும் அறிந்த செய்தி.

அவர் கொலையுண்டதும், “அதற்குக் காரணம் புலிகள் இயக்கமே” என்று ஐ. தே. கட்சியினர்

உலகம் முயல்கின்றது.

என் காமினி கொல்லப்பட்டார்? அதற்கான காரணிகள் எவை, என்ற கேள்விகளுக்கு, பி.பி.சியிலிருந்து சிங்களப் பத்திரி கைகள் அனைத்துமே பதில்காண முனைந்துள்ளன. அந்த மதிப்பீடுகளில் எதுவுமே காமினியை ஒரு அப்பாவியாக, அரசியல்வாதியாக அல்லது ஒரு கனவானாக அல்லது ஈழத் தமிழினத்தின் நட்புச் சக்தியாகக் காட்டவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

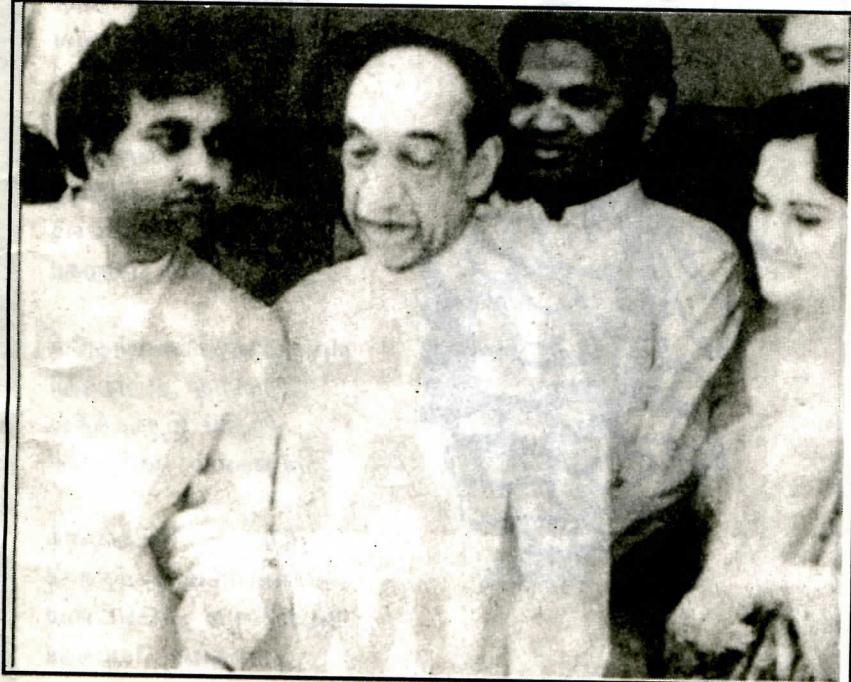
யாழ். நூல்நிலையத்தை எரித்து, தமிழினத்திற்கெதிராக ஒரு திட்டமிட்ட பண்பாட்டுப் படுகொலையாகக் காமினி நேரடியாக நடத்தி யிருந்தார் என்ற குற்றச்சாட்டு ஒன்று உள்ளது; எனவே, அவரை ஒரு இராணுவ இலக்காக புலிகள் கருதியிருக்கக்கூடும் என்ற ஒரு கருத்தை, அவை தெரிவிக்கின்றன.

அதேவேளை, 1983 ஜூலை தமிழினப் படுகொலை நிகழ்ந்த போது, காமினி திசாநாயக்காவை ஏற்றியபடி பறந்த உலங்குவானுரதி ஒன்று நுவரெலியாவில் தரையிறங்கிய சில நிமிடங்களில், அதுவரை மயான அமைதியுடன் இருந்த மலையகம் கொழுந்து விட்டெரியத் தொடங்கியது. அந்த மலைத்தீயில் தமிழர்கள் வெந்து மடிந்ததும் புலிகள் இயக்கத்திற்குத் தெரிந்திருக்கும்; அதனால் புலிகளின் இராணுவ இலக்காக காமினி இருந்திருக்கலாம் என்றும் ஒரு கருத்தை அவை கூறியுள்ளன.

அத்துடன், ‘மகாவலி அபிவிருத் தித் திட்டம்’ என்பதன்கீழ் கீழ்க்கு மாகாணத்தைத் தமிழர்களது நிலங்களை அபகரித்து - அவர்களை அகதிகளாக விரட்டிவிட்டு - அங்கே சிங்களவர்களைக் குடியமர்த்தி, தமிழினத்திற்கெதிரான தாயக கபளீகரத்திற்கும் காமினி நேரடியாகத் தலைமை தாங்கியிருந்தார். அது காரணமாக புலிகளின் இராணுவ இலக்காக அவர் இருந்திருக்கலாம் என்றும் ஒரு கருத்தை அவை முன்வைத்துள்ளன.

அதுமட்டுமல்ல; தமிழரின்

ஐங்கு போளைஞ்சியின் அவுல்சீராடு!

சந்திரிகா அம்மையாரும் வெளிப்ப டையாக- பெயர் சுட்டிக்காட்டி கூறியுள்ளார். “ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா, பிரேமதாசா, காமினி திசாநாயக்கா ஆகியோரது தலைமையே இனப்போரை இங்கு தோற்று வித்தது.” இது, ரூபவாகினி மூலம் (30.10.1994) அவர் தெரிவித்த கருத்து: அதுவும் காமினி திசாநாயக்காவின் உடல் தகனம் செய்யப்பட்ட மறுநாளே, இந்தக் கருத்தை உலகின் செவிக்குக் கொடுத்து விட்டார்.

கூக்குரலிட்டனர்.

தமிழின அழிப்பில் பங்கு கொண்டவர்கள் எங்கென்றாலும் கொல்லப்படும்போது - எந்தவித சாட்சிகளுமில்லாமலேயே- புலிகள் இயக்கத்தை நோக்கிச் சுட்டுவிரல் நீட்டும் ஒரு மரபு உருவாகி விட்டது. இந்த மரபின் வரலாற்றுத் தோற்றும் பற்றி இங்கு நாம் ஆராய முனையவில்லை. காமினி திசாநாயக்காவின் அவஸ்ச சாவின்போதும் அந்த மரபுக் கண்ணாடியூடாகவே அதற்கான காரணத்தை அறிய

விடுதலைப் போரை ஒடுக்குவதற் காக இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் என்றொரு அரசியல் நகர்வைச், அதன் வாயிலாக இந்தியப் படைகளைத் தமிழர் தாயகத்திற்கு அனுப்பி, அதன் விளைவாக 8000 இஞ்சும் மேற்பட்ட தமிழர்களது படுகொலைகள்- மற்றும் பாலியல் வண்முறை, சொத்தழிப்பு உட்பட ஒரு இன அழிப்பில் ஜே.ஆருடன் கைகோத்து காமினி செயற்பட்டி ருந்தார்; அதனால், அழிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு இராணுவ இலக்காக அவரைப் புலிகள் கருதியிருக்கலாம் என்றும் ஒரு கருத்தை அவை எழுதியுள்ளன.

அத்துடன் நின்றுவிடாது, அடுத்த ஜனாதிபதியாக காமினி திசநாயக்கா வந்தால், மீண்டும் இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தைப் புதுப்பித்து, மீண்டும் மீண்டும் இந்தியப் படைகளை அழைத்துத் தமிழர்களை அழிக்க முயன்று விடுவார் என்ற ஐயமும் புலிகளுக்கு எழுந்திருக்கலாம்; அதனால் காமினியை அழித்து, தமிழினத்திற்கு வரவிருந்த பேரழிவைத் தடுத்து நிறுத்தி ஒரு முற்காப்பு நடவடிக்கை எடுக்க புலிகள் தீர்மானித்திருக்கலாம் என்றும் அவை கூறுகின்றன.

அதேவேளை. ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கான பரப்புரைகளின் போது காமினி திசாநாயக்கா கக்கிய பச்சை இனவாதப் பேச்சுக்களையும் புலிகள் செவிமடுத்திருப்பார்கள் என்றும், அந்தச் செய்திகள் கூறியுள்ளன. சமாதானப் பேச்சுக்களைக் குழப்ப முனையும் அவரது இனவாதப் பேச்சுக்களும், “நான் ஜனாதிபதியானால் வடக்குக் கிழக்குக் கரையோரங்களில் சிங்கள மீனவர்களைக் குடியமர்த்தி-அவர்களுக்கு இராணுவப் பாதுகாப்புக் கொடுத்து மீன்பிடித் தொழிலை நடாத்துவேன்” என்ற அவரது அபாயகரமான வாக்குறுதிகளும், காமினியை ஒரு இராணுவப் பூதமாக புலிகளுக்குக் காட்டி யிருக்கக்கூடும் என்றும், சில ஊகங்கள் கூறப்பட்டிருந்தன.

இத்தகைய கருத்துக்கள் மற்றும் ஊகங்கள் ஈழத் தமிழினத்திற்கு -

தமிழ்முத் தேசியத்திற்கு விரோதமானவை என்பது வெளிப்படை. எனவே, ஈழத் தமிழினத்தின் முன் எனிப்படையான - தமிழ்முத் தேசியத்தின் கவசமான - புலிகள் இயக்கம், தற்காப்பு நடவடிக்கையாக அல்லது ஒரு தண்டனையாக அந்தக் குண்டுவெடிப்பைச் செய்து காமினியை அழித்திருக்கலாம் என்றே, அந்த மதிப்பீடுகள் கூறி வருகின்றன.

ஜெயவர்த்தனாவின் பேரினவாதப் பட்டறையில் உருவாக்கப்பட்ட

பிரேமதாசா, அத்துலத் முதலி போன்ற தமிழின விரோதச் சிங்களத் தலைவர்களில் ஒருவர் தான் காமினி திசநாயக்கா.

தமிழின அழிப்பில் பங்கேற்ற வர்கள் எங்கென்றாலும் கொல் லப்படும்போது, உடனடியாகப் புலிகள் இயக்கத்தை நோக்கி சுட்டுவிரல் நீட்டும் ஒரு மரபு உருவாகிவிட்டது. அந்தமரபுக் கண்ணாடியூடாகவே காமினியின் மரணத்திற்கான காரணத்தையும் அறிய உலகம் முனைகிறது.

இதுவரை காலமும்
நாங்கள் குனிந்தோம்!
எங்களின் வீடியலை
நாங்கள் இழந்தோம்!

சிங்களம் எங்களைச்
சிறுஇனம் என்றது!
உரிமைகள் வேண்டாம்
அடிமைகள் என்றது!

சிறையினில் வைத்துமே
சிரமதை அறுத்தது!
சிந்திய இரத்தத்தில்
சிங்களம் குளித்தது!

நித்தமும் எங்களைக்
கொன்றுமே குவித்தது!
நிறையினில் வீட்டெடுமை
வதைபல செய்தது!

எங்களின் மண்ணிதை
நாங்கள் ஆழுவோம்!
இன்னொரு சுதந்திரம்
நாங்கள் காணுவோம்!

‘இன்னொரு சுதந்திரம்!’

★★★

- துறையூரான்
யாழ்ப்பாணம்

கடல்பல கடந்து
களம்பல வென்றோம்!
தடைபல கடந்து
தமிழ்மண் காப்போம்!

ஓர்மம் உணர்த்திய தாக்குதல்!

காடு!

அதில் யானை!

காட்டு மிருகங்களில் மிகப் பெரியது யானை! அது உயரத்தில் 8 அடியிலிருந்து 11 அடிவரை இருக்கும். அதன் உடல் 3 1/2 தொன்னிலிருந்து 6 தொன் பாரம். (1 தொன் = 2240 இறாத்தல்)

இரண்டு நீண்ட சூரிய கொம் புகள், அதாவது தந்தங்கள்!

யானை காட்டு மரங்களின் கொப்புக்களையெல்லாம் வளைத்து முறித்து தனது உணவாக்கிவிடும்!

காட்டில் எத்தனையோ வகை யான மிருகங்கள் இருக்கும். அவற்றுள் மிகப்பெரியது யானைதான்!

ஆனால், இந்தப் பருத்த, பலம் கொண்ட யானையானது வெருண்டு பயம்கொண்டு நிற்கின்ற நிலையை, திருக்குறவின் ஒரு வரியில் வள்ளுவப் பெருந்தகையார் காட்டி நகையாடுகிறார்.

யானை ஏன் வெருண்டு தனது பலத்தையெல்லாம் இழந்து தளர்த்து?

புலி!

புலிக்குரிய ஓர்மம்! அதன் விரைந்து வரும் தாக்குதல்!

பாவம், யானைக்கு பாய்ச்சல் என்ற தாக்குதல் முறை வரவே வராது! அது வெருண்டு விடுகிறது! அல்லது பயம் - யானையின் பலத்தையெல்லாம் களவாடி விடுகிறது!

புலியின் ஓர்மம் இதற்கு எதிர்மாறானது! இந்த வீர உணர்வு அதன் பலத்தை ஆயிரம் மடங்கு கூட்டுகிறது. அதன் சூரிய பற்கள், கிழிக்கும் நகங்கள், அவ்வேளை சாதாரணமானவை அல்ல!

எனவே, உடலால் பருத்தும், இரு சூரிய கொம்புகளை உடைய துமான யானை, புலியின் தாக்கு

தலினால் வெருண்டுவிடும் காட்சியை, குறள் 599இல் காண்கின்றோம்.

'பரியது கூர்ஸ்கோட்டது ஆயினும் யானை வெருஞும் புலிதாக்குறவன்.'

உருவத்தால் பெரியது; சூரிய இரு கொம்புகளை, தந்தங்களை

தொடங்கிய தாக்குதல் - ஒரு மணி நேரத்தில் 12.30 இறஙு, இக்கப்பல் முற்றாக முழுகடிக்கப்பட்டதுடன் முடிந்தது!

குறைந்தது நான்கு அதிகாரிகள் உட்பட 25 கடற்படையினர் கொல்லப்பட்டனர்; கப்பல் தளபதி

உடையது; என்னும் யானை வெருண்டுவிடுகிறது, புலி தாக்கும் போது என்பது அக்குறள்.

இந்தக் குறளின் நினைவு, இந்த 21.09.1994 ஆம் திகதி நாளிதழைப் படித்தபோது நெஞ்சத்தில் எழுந்தது.

'சாகரவர்த்தனா' - சிங்கள அரசின் சாதாரணக் கப்பல் அல்ல; அது ஒரு போர்க்கப்பல். இதன் நீளம் 130 அடி. நிறை 330 தொன். அது ஏனைய இயந்திரத் துப்பாக்கிகளுடன் இரண்டு இரட்டைப் பீரங்கிகளையும் கொண்டது.

சிலாவத்துறைக் கடற்பரப்பில் வைத்தே இப்போர்க்கப்பல், இந்த செப்ரேம்பர் 19ம் திகதி, கடற்புலிகளின் தாக்குதலுக்கு உள்ளானது. நள்ளிரவு 11.25 இறங்குத்

கடற்புலிகளால் கைதுசெய்யப் பட்டார்!

இத்தாக்குதலின் போது கடற்கரும்புலி பெப். கேணல் நளாயினி, கடற் கரும்புலி மேஜர் மங்கை, கடற் கரும்புலி கப்டன் லக்ஷ்மன், கடற் கரும்புலி வாமன் ஆகியோர் வீரச்சாவை வரவேற்றுக்கொண்டனர்.

சில நாட்களுக்கு முன்னர்தான், கட்டளைக் கப்பலைத் தகர்த்த கடற் கரும்புலி அங்கற்கண்ணியின் அஞ்சலிக் கூட்டத்தில், கடற்புலி மகளிர் படைப்பிரிவின் விசேடதளபதி என்ற வகையில், கடற் கரும்புலி பெப். கேணல் நளாயினி கலந்து உரையாற்றினாள்.

இவர்களே வள்ளுவர் காட்டும் புலிகள்.

1972 - 1973 - 1974

**ஆயுதப் போராட்டம் கருவி
லிருந்த காலம்.**

தனியாகவும் சிறுகுழுவாகம் ஆயுதப் போராளிகள் உருவாகிக் கொண்டிருந்த நேரம்.

துப்பாக்கி, வெடிகுண்டு, புரட்சி என்பவற்றில் அனுபவமே இல்லாத ஒருஷ்சிய நிலை.

ஆயினும் அரச வன்முறையை, எதிர் வன்முறையாலேயே எதிர் கொள்ள வேண்டும் என்ற துடிப் புடன், இளைஞர்கள் சிலர் வீதிக்கு வரத்தொடங்கிய காலம்.

சிங்கள இனவாத அரச அடக்கு முறைக்கு முண்டுகொடுக்கும் தூண்களை, ஆயுதங்கொண்டு அப்புறப் படுத்த அவர்கள் விரும்பினர்.

அன்றைய நிலையில் விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஒரு பெரிய

தடையாக கோடரிக் காம்பாக துரையப்பா விளங்கினார். சிங்கள அரசின் முகவரான இவர், யாழ் நகர மேயராகப் பதவி வகித்தபடி தமிழினத்தைக் காட்டிக்கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

எனவே துரையப்பாவை அழித்து, ஆயுதப் போராட்டப் பாதையைத் திறந்து வைக்க அவர்கள் விரும்பினர். இந்தப் பணியை நிறைவேற்றப் பலர், பல தடவைகள் முயன்றனர்; வெற்றி கிடைக்க வில்லை. அதேவேளை தமிழின விரோத நடவடிக்கைகளில் தொடர்ந்து தீவிரமாக ஈடுபட்ட துரையப்பா போராட்டத்தின் பிரதான தடைக்கல்லாகவே மாறி விட்டார்.

இந்தத் தடைக்கல் அகற்றப்படா விட்டால், ஆயுதப் போராட்டப் பாதை திறக்கவே முடியாது என்ற நிலை உருவாகி விட்டது.

போராட்டம்

சந்தித்த நெருக்கடிகளும்

தடைநீக்கியாகச் செயற்பட்ட

தலைவரும்

பலர் முயன்றனர்.

சிலர் திட்டங்களுடன் நின்று விட்டனர்.

சிலர் இலக்குவரை சென்று இயலாமையால் திட்டங்களைக் கைவிட்டனர்.

ஆனால், சிவகுமாரன் பல தடவைகள் முயற்சி செய்தார்.

கைக்குண்டு வீசி, துப்பாக்கியால் சுட்டு, காருக்குக் குண்டு வைத்து பலவாறு முயன்றார்.

இராணுவ அனுபவமின்மை, அதனால் பதற்றம், அது காரணமாக சகபாடிகளிடமிருந்து ஒத்துழைப்பின்மை, முறையான வழி நடத்தவின்மை என்பன தோல்விகளைக் கொடுத்தன.

இந்தத் தடைக்கல்லை எப்படியாவது அகற்றிவிட வேண்டுமென்று தலைவர் முடிவெடுத்தார்.

அது 1975ஆம் ஆண்டு.

அப்போது தலைவருக்கு வயது 20.

நம்பிக்கையான சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டது.

தெடுத்துக்கொண்டு, துணிவை மூலதனமாக்கினார். என்ன நடந்தாலும் இலக்கை அழித்துவிடுவது என்று உறுதி எடுத்தார். தாக்குதலணிக்குத் தலைமை ஏற்றுச் சென்று, பொன்னாலை வரதராஜப் பெருமாள் கோவிலிடியில் வைத்து-தடைக்கல்லை உடைத்து - ஆயுதப் போராட்டத்தின் ஆரம்பப் பாதையைத் திறந்துவைத்தார்.

துரையப்பா அழிக்கப்பட்டது தமிழர்கள் அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது.

துரோகிகள் ஒழிப்புப் படலம் தொடங்கியது.

தமிழரின் ஆயுதப்போர் 'தெத்தித் தெத்தி' நடைபயிலத் தொடங்கியது. துரோகிகள் களையெடுக்கப்பட்டத் தொடங்கியதும் சட்டம் ஒழுங்கைப் பேணல் என்ற போரவையில், சிங்களக் காவல்துறை, போராட்டத்தைப் பின்னோக்கி இழுக்க முயன்றது.

தகவல் கொடுப்போரும் உளவுத் துறையினரும் பொலிசாரும் போராளிகளின் இலக்குகளாகத்

தொடங்கினர். போராட்டப் பயணம் வெற்றிகரமாகத் தொடர்ந்தது.

அப்போது இராணுவம் குறுக்கே வந்து நின்றது.

இராணுவம் மீது தாக்குதல் நடாத்தி வெற்றிகாண முடியுமா? போராளிகளின் உள்ளத்தில் ஒரு 'மனத்தடை' எழுந்தது. இந்த மனத்தடையை உடைத்தெறியும்படி அன்றைய தாக்குதலணித் தளபதி யாக இருந்த லெப். சாள்ஸ் அன்றனியிடம் தலைவர் பணித்தார்.

லெப். சாள்ஸ் அன்றனியின் தலைமையில் சென்ற லெப். கேணல் புலேந்தி அம்மானும் கப்டன் ரஞ்சனும் யாழ்ப்பாணம் காங்கேசன்துறை வீதியில் வைத்து, முன் முதலாக சிங்கள இராணுவத் தினர் சிலரை அழித்து, அந்தச் சாதனையைப் படைத்தனர்.

போராட்டம் புதியதொரு பரிமாணத்துக்குள் சென்றது.

ஓன்று, இரண்டு என்று உதிரிகளாக இராணுவத்தினர் கொல்லப் பட்டுக்கொண்டிருந்த போக்கில்

ருந்து முன்னேறி, பெருந்தொகையில் இராணுவத்தினரை அழித்து, ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றி, இப்புதிய பரிமாணத்தை முன்னோக்கி நகர்த்தும்படி தலைவர் ஆணையிட்டார்.

கண்ணிவெடி உபாயத்தைக் கைக்கொண்டு அதைச் சாதிக்கும் படி பணித்தார்.

போராளிகள் முயற்சிகளைத் தொடங்கினர்.

ஆரம்ப முயற்சிகள் சில அரங்கேறாமலே முடிவைச் சந்தித்தன.

உமையாள்புரத்தில் ஒரு கண்ணி புதைக்கப்பட்டு வெடிக்கவைக்கப்பட்டது. ஆனால் வெற்றிவரவில்லை.

பொன்னாலைப் பாலத்துக்கு அருகில் கடற்படை வாகனம் மீது ஒரு கண்ணி வெடித் தாக்குதல் முயற்சி நடந்தது. கண்ணி வெடித்தும் முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை.

இதேபோல மேலும் சில முயற்சிகள் பிசுபிசுத்தன.

புதிய பரிமாணம் ஸ்தம்பித நிலைக்குச் சென்றுவிட்டது.

அதுவே போராட்டப் பாதையில் ஒரு தடைக்கலாகவும் மாறி விட்டது.

இந்த நிலையை வளரவிட்டால் போராளிகளின் மனவறுதி சிதைந்துவிடும்; அது இராணுவத் துக்கு வாய்ப்பாக அமைந்து போராட்டத்தைப் பாதித்துவிடும் என்று உணர்ந்த தலைவர் அவர்கள், கண்ணிவெடித் தாக்குதலைன்றைத் தானே நெறிப்படுத்தி, நேரடியாகக் களத்தில் நின்று வெற்றிகரமாகச் செய்துமுடித்துப் போராட்ட வண்டியை நகர்த்தி விட முடிவெடுத்தார்.

எமது விடுதலைப் போரைச் சர்வதேச மயப்படுத்திவிட்டதும் சிங்கள அரசின் குரூர முகத்தை உலகிற்குப் புலப்படுத்திவிட்டது மான 1983 ஜூலை 23 கண்ணி வெடித் தாக்குதலுடன், ஸ்தம்பித மடைந்து நின்ற போராட்ட வண்டியை - திருநெல்வேலியில் வைத்து தலைவர் விரைந்தோடச் செய்தார்.

திருநெல்வேலிக் கண்ணி வெடிக்குப் பின்னர் எமது விடுதலைப் போராட்டத் தில் பலவேறு திருப்புமுனைகள் நிகழ்த்தொடங்கிவிட்டன. இதில் இந்தியத் தலையிட்டைக் குறிப் பிட்டுச் சொல்லலாம். இந்திய அரசின் அழைப்பை ஏற்று தமிழ்நாடு சென்ற தலைவர் அவர்கள், அங்கிருந்தவாறு போராட்டத்தை வழிநடாத்தத் தொடங்கினார்.

இதேவேளை தமிழ்மீழும் மெங்கும், குறிப்பாக, வட தமிழ்மீழ்த்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட தொடரான கண்ணிவெடித் தாக்குதல்கள், சிங்களப் படைக்கு பெருமிழும் புக்களை ஏற்படுத்தின. அதேவேளை, அரசபடைகளுக்கு எதிரான கெரில்லாப் போர்முறையும் உயர்ந்தபரிமாணத்துக்குள் கொண்டு செல்லத் தலைவர் முடிவெடுத்தார்.

விளைவு: இராணுவம் முகாம்குக்குள்ளேயே முடக்கப்பட்டது.

முடக்கப்பட்ட இராணுவத்தை அதன் முகாம்களுக்குள்ளேயே வைத்துத் தாக்கி அழிக்கும் திட்டங்களுடனும் போராட்டத்திற்கு எதிரான இந்திய அமுத்தங்களிலிருந்து தப்பிக்கவும் தலைவர் மீண்டும் தமிழ்மீழும் வந்தார்.

வந்தவுடனேயே மினிமுகாம்கள் மீதான தாக்குதற் படலத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

பதுங்கித் தாக்குதல் என்ற கொல்லாத் தாக்குதற் போர்முறையின் ஆரம்ப வடிவம், கொமாண்டோ தாக்குதல்களாகவும் அதிரடிகளாகவும் பரிமாணம் கண்டது. சிங்களப் படையணிகள் இராணுவத் தோல்விகளைச் சந்திக்கத் தொடங்கின. போராட்டம்

புதுவேகத்துடன் விரைந்தது.

இந்த உண்மையை உணர்ந்த இலங்கை - இந்திய அரசுகள் எமது போராட்டத்திற்கு எதிராகக்கொரோத்தன.

இந்திய அரசின் அனுசரணையுடன் சிங்களப் படைகள் 'ஓப்பறேசன் லிபறேசனை' நடாத்தி வடமராட்சியை ஆக்கிரமித்தன.

அத்துடன் நிற்கவில்லை.

ஆனையிறவிலிருந்து படைநடாத்தி வந்து அதன் துணையுடன் வலிகாமத்தையும் கைப்பற்ற முயற்சிகள் நடந்தன.

யாழ்ப்பாண மக்கள் நம்பிக்கையிழந்தனர்.

போராட்டவண்டி பெரிய தொரு நெருக்கடிக்குள் மாட்டிக் கொண்டது.

எனவே புதிய போர்முறை ஒன்றை அறிமுகப்படுத்தி, சிங்களப் படைத்துறைக்கு ஓர் அதிர்ச்சி வைத்தியம் கொடுத்து, விடுதலைப் போரை ஒரு புதிய - உயர்ந்த - பரிமாணத்துக்குள் கொண்டு செல்லத் தலைவர் முடிவெடுத்தார்.

கரும்புவிகள் போர்முறையை வரைந்தார்.

மில்லர் என்ற வீரப்புவியை கரும்புவியாக்கி எதிரியின் கூடாரத்துக்குள் அனுப்பி, ஆக்கிரமிப்புப் புற்றுநோய்க்கு அறுவைச் சிகிச்சை செய்தார்.

சிங்களப் படைகள் திகைத்தன.

மீண்டும் போராட்ட வண்டி நெல்வியடியில் இருந்து முன்னேற்ற தொடங்கியது.

ஆனால், இந்திய இலங்கை அரசுகள் போராட்டத்தை நசுக்கும் நோக்குடன், சூழ்சிகள் வரைந்தன.

இந்திய - இலங்கை ஓப்பந்தம் என்ற ஒரு சதித்திட்டத்தை தீட்டி, இந்தியத் துருப்புக்களைத் தமிழ்மீத்திற்குள் கொண்டு வந்தன.

ஒரு வல்லரசுடன் மோதுவதைத் தவிர்க்கவும், அமைதி இழைகள் கொண்டு பின்னப்பட்ட சூழ்சிக் கவலைக்குள் தமிழினம் சிகிச்விடாது தவிர்க்கவும் அரசியல் சதுரங்கத்தைத் தலைவர் அவதானமாக ஆடினார்.

ஆனால் இந்திய அரசோ அரசியல் விளையாட்டுகளுக்கு அப்பால் நரபலி எடுக்கத் தொடங்கியது. தமிழருக்கு உரிமை பெற்றுக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாகத் தமிழ்மீது தேசியத்தைக் கொண்டு விடுவது வேயே இந்தியா குறியாக இருந்தது.

இந்திய இராணுவ பலத்திற்கு அடிபணிவதன் மூலம், இரத்தம் சிந்தி நாம் வளர்த்தெடுத்த தமிழ்மீது தேசியத்தை இந்தியா கொலை செய்ய அனுமதிப்பதை விட, எதிர்த்துப் போராடி அதைப் பாதுகாக்க முனைவதே சிறந்தது என, தலைவர் முடிவெடுத்தார்.

இந்திய - புலிகள் போர் தொடங்கியது.

ஒரு மாதத்தில் யாழ் மாவட்டம் வீழ்ச்சியற்றது. மற்றைய மாவட்டங்களும் இந்தியச் சிப் பாய்களின் ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளாகியது.

ஆயினும், தமிழ்மீத்தின் இதயத்துக்குள் புகுந்துகொண்ட தமிழ்மீது தேசியக் காவலன், இந்தியச் சிப்பாய்களிடம் சிக்கிவிட்ட போராட்ட வண்டியை மீட்டெடுக்க, ஒரு மீட்புப் போரைத் தொடங்கினார்.

ஆனால், தலைவரைக் கொல்லும் இலக்குடன், தமிழ்மீத்தின் இதயம் மீதே இந்திய அரசு ஒரு பெரும் படையெடுப்பை நடாத்தியது. வெள்ளம் போல் வரும் இந்தியச் சிப்பாய்களிடமிருந்து உயிரைப் பாதுகாக்க பணிந்து போவதே சிறந்தது என்று, தலைவருக்குப் பலர் ஆலோசனை கூறினர்.

தலைவர் உயிருடன் இருந்தால் தான் போராட்டத்தை நகர்த்த முடியும் என்ற உண்மையை எடுத்துக்கூறி வாதிட்டனர்.

ஆனால், போராட்ட வண்டியை இழந்துவிட்டு தான் உயிர் வாழுத் தலைவர் விரும்பவில்லை.

எனவே, போராட்ட வண்டியை மீட்டெடுப்பதற்காக இந்தியப் படையெடுப்பை போராடி, அதன் மூலம் சாவு வந்தால் அதை எதிர்கொள்ளவே தலைவர் விரும்பினார்.

இதேவேளை இந்திய வஸ்லர் சுடன் போரிட்டு வெல்லமுடியுமா என்ற. அவநம்பிக்கை மக்களை மட்டுமல்ல, எமது மூத்த உறுப்பினர்கள், தளபதிகள் சாதாரண போராளிகள் என்று பலரையும் ஆட்கொண்டிருந்தது.

இந்த நிலையில், இந்தியப் படையெடுப்பை போராடி எமது விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற மிகவும் துணிச்சலான - வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த - இந்த முடிவைத் தன்னந் தனியனாகவே நின்று எடுத்த தலைவர் அவர்கள், தீர்மானத்துடன் நின்றுவிடாது, தானே போர்க்களத்தை நேரடியாக வழிநடாத்தத் தொடங்கினார்.

படியாக தமிழ்மீதமங்கும் இராணுவ சாதனங்களைப் படைக்கத் தொடங்கினர். இந்தியப் படைகளின் 'செக்மேற்;றை வெற்றி கொண்டதன் மூலம் மீட்க்கப்பட்ட எமது போராட்ட வண்டி, மணலாற்றுக் காட்டுக்குள்ளிருந்து புத்தாக்கத்துடனும் புதிய வேகத் துடனும் புறப்படத் தொடங்கியது.

தோல்விச் சக்திக்குள் இந்தியப் படை மாட்டிக்கொண்டது.

'இழப்புக்கள்' என்ற தேரேறி தோல்வியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த இந்திய படைகளை மேலும் விரைவாகத் தோற்கடிப் பதற்காக, ஒரு இராஜதந்திர வியூகம் வகுத்த தலைவர் அவர்கள், சிங்கள அரசின் 'ஒத்துழைப்பையும்' பெற்று, அரசியல் - இராணுவ ரீதியில் பெருவெற்றி ஒன்றைத் தமிழனத்துக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

இன்று 'இரண்டாவது ஈழப் போர்' என்ற பகுதியிடாக எமது போராட்ட வண்டி, சிங்களப் படையணிகளுக்கு பேரிழப்புகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு - எமது நிலங்களை விடுவித்துக்கொண்டு - உறுதியான ஒரு தளத்தில் இறுதி வெற்றியை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் இறுதிப் பகுதியையும் தந்தை செல்வாகாலத்தின் முழுப்பகுதியையும் நேரடியாகத் தரிசித்து விட்டு இப்போதும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும், எமது சமூகத்தின் மூத்த உறுப்பினர் திரு. நாக. பத்மநாதன் அவர்கள், பலாவி வான் தளத்தினுள் கரும்புலிகள் புகுந்து நடாத்திய வீரச் சாதனங்கை பத்திரிகையில் படித்துவிட்டுச் சொன்னார்....

"இராணுவ சீருடைகளையும் கவச வாகனங்களையும் விமானங்களையும் கண்டு தமிழர் பயந்தோடிய ஒரு காலத்தை நான் பார்த்திருக்கிறேன்; ஆனால்.... தமிழனங்க கண்டு இராணுவ சீருடைகளும் கவசவாகனங்களும் விமானங்களும் பயந்தோடும் ஒரு காலத்தை, இப்போது பார்க்கிறேன்.

இது பிரபாகரன் உருவாக்கிய காலம்"

**"இராணுவ
சீருடைகளையும் கவச
வாகனங்களையும்
விமானங்களையும் கண்டு
தமிழர் பயந்தோடிய ஒரு
காலத்தை நான்
பார்த்திருக்கிறேன்; ஆனால்....
தமிழனங்க கண்டு இராணுவ
சீருடைகளும் கவசவாகனங்களும்
விமானங்களும் பயந்தோடும் ஒரு
காலத்தை, இப்போது பார்க்கிறேன்.**

**இது பிரபாகரன்
உருவாக்கிய காலம்"**

கெரில்லாப் போர்முறையில் புதிய நுட்பங்களை - புதிய புதிய தந்திரோபாபாயங்களை - புகுத்திய தலைவர் அவர்கள் புலிகள் இயக்கம் சரித்திரம் படைக்க வழிகாட்டி நார்.

மணலாற்றுக் காட்டுக்குள் தலைவரின் நேரடி வழிகாட்டலில் புதிய சரித்திரம் படைக்கத் தொடங்கிய புலிவீரர்கள், படிப்

இனப்பிரச்சினையும் அதன் சர்வதேச பரிமாணமும்

2 டனித் தொலை-தொடர்பு வசதிகளாலும், விரைவான போக்குவரத்து அனுஸ்வாரங்களாலும் உலகம் வெகுவாகச் சுருங்கி வருகின்றது. 21ம் நூற்றாண்டினுள் நுழைகின்ற இத்தகைய காலகட்டத் தில், சர்வதேச நிலைமைகளையும், எமது போராட்டத்தோடு அவற்றின் பொருத்தப்பாடுகளையும் சிர்தாக்கிப் பார்த்தல் அவசியமாகிறது. மேலும் பல்வேறு உடனடி காரணிகளும் இத்தகு ஆய்வை வலியுறுத்துகின்றன. தற்போது தாயகத்தில் சிறீலங்கா அரசாங்கத் துக்கும், தமிழ்மீது விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையில் ஏற்பட்டுள்ள மோதல் தவிர்ப்பு ஒப்பந்தத்தைக் கண்காணிக்க கண்டா, நெதர் லாந்து, நோர்வே நாட்டுப் பிரதி நிதிகள் அழைக்கப்பட்டு, கண்காணிப்புக் குழுவின் தலைவர்களாக இரு பகுதியாலும் அங்கீரிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நாடுகளின் பிரதிநிதிகள், பின்னர் நடக்கவிருக்கும் அரசியல் திர்வுப் பேச்சுவார்த்தையிலும் பார்வையாளர்களாகவோ, மத்தியஸ்தர்களாகவோ இருத்தல் சாத்தியம் என்பதை இது சூசகமாக வெளிப்படுத்துகிறது. இந் நாடுகள் பொதுநலவாய் அமைப்பு, ஜரோப் பிய கூட்டமைப்பு, வட அத்லாந்திக் ஒப்பந்த அமைப்பு ஆகிய அரசியல், பொருளாதார, இராணுவ அமைப்புக்களில் அங்கம் வகிப்பதையும், மேற்குலக நாடுகளாக அமைவதையும் அவதானிக்கலாம். இவ்விடயத்தில் பிராந்திய வல்லரசாகும் அவாவடைய இந்தியா புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளதையும், தனது அயல் நாட்டில் வெளிநாடுகளின், குறிப்பாக மேற்கு உலக நாடுகளின் தலையீட்டை ஜீரணிக்க முடியாமல் திண்றுவதையும் அவதானிக்கலாம்.

இந்தியா, விடுதலைப் புலிகள் -

அரசாங்கம் பேசுவதையே விரும்ப வில்லை. தான் தலையிடமுடியாத கையறு நிலை அதற்கு மேலும் ஆத்திரத்தை ஊட்டுவதாக இருக்கிறது. அதனைவிட, வெளிநாடுகளின் பங்குபற்றுதல் அதனை வெறுப்பின் உச்சிக்குக் கொண்டு சென்றிருக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. ஆயினும், வெளிப்படையாக பேச்சுவார்த்தைக்கு ஆதரவு போல நடித்துக் கொண்டிருக்கும்

இந்தியா, விடுதலைப் புலிகள் - அரசாங்கம் பேசுவதையே விரும்ப வில்லை. தான் தலையிடமுடியாத கையறு நிலை அதற்கு மேலும் ஆத்திரத்தை ஊட்டுவதாக இருக்கிறது. அதனைவிட, வெளிநாடுகளின் பங்குபற்றுதல் அதனை வெறுப்பின் உச்சிக்குக் கொண்டு சென்றிருக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

இந்தியா, பேச்சுவார்த்தையைக் குழப்ப முயலவுதும், விடுதலைப் புலிகளையும், அவர்களது விடுதலைப் போராட்டத்தையும் நிதித்துவிடும் நோக்குடன் நாசவேலைகளில் திட்டமிட்டு, இரகசியமாக, அவதானமாக செயற்பட்டு வருகின்றது என்பதும் கண்கூடு. இந்தியாவின், மேற்குலகின் முதலீடுகளை நோக்கிய, பொருளாதாரத் திறப்பு, தாராளவாதக் கொள்கை என்பனவும், உள்நாட்டு அரசியல் ஸ்திரமின்மையும் வெளிநாட்டுத் தலையீட்டைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் இந்தியாவின் கைகளைக் கட்டிப்போட்டிருப்பதாகக் கூறலாம். இலங்கை - இந்தியா ஒப்பந்தத்தின் முன்னர் மேற்கத-

தைய நாடுகள், எமது பிரச்சினையில் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் தலையிட்டன. அவ்வேளை இந்தியா, இப்பிராந்தியத்தில் தனது ஆதிக்கத்தை வலியுறுத்த முற்பட்டு, சிறீலங்காவுக்கும், விடுதலைப் புலிகளுக்கும் அழுத்தம் கொடுத்து, இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தையும் செய்தது. தனது படைகளை அனுப்பி, அவ் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றவும் முற்பட்டது. அச்சந்தர்ப்பத்தில் மேற்குலக நாடுகள், குறிப்பாக அமெரிக்கா தனது ஆசிர்வாதத்தை மழுங்கி, இந்தியாவின் பிராந்திய மேலாதிக்கத்தை அங்கீகரித்தது. தற்போது மீண்டும் சமாதான ரீதியாக ஒரு நேரடியான, மேற்குலகத் தலையீடு ஏற்பட்டுள்ளதை இந்தியா கையாலாகாத நிலையில் கவனித்து வருகின்றது.

இத் தலையீட்டுக்கு வசதியாக, சிறீலங்கா அரசாங்கத்தால் சில முன்னெடுப்புகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளதையும், அவை இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையோடு தொடர்பு படுவதையும் நுணுகிப் பார்க்கலாம். அதாவது, இரண்டு நியமனங்களைக் குறிப்பிடலாம். ஒன்று, தற்போதைய சிறீலங்காவின் சபா நாயகர் திரு. ஓ. ட. ரத்நாயக்கா, பொதுநலவாய் நாடுகளின் பாராஞ்மன்ற அமைப்பின், இவ்வருடத் துக்கான தலைவராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இந் நியமனம், கண்டாவில் இடம்பெற்ற 40 வது பொதுநலவாய் பாராஞ்மன்ற மகாநாட்டில் இடம்பெற்றதும், கண்டா மோதல் தவிர்ப்பு கண்காணிப்புக் குழுவில் இடம்பெற்றுள்ளதும் தற்செயலான விடயங்கள்ல்ல. மேலும், முன்னாள் ஜனாதி பதியின் செயலாளர், திரு. K.A.J. விஜயதாசா, பொதுநலவாய் செயலகத்தின் பிரதி செயலாளர் நாயகராக இவ்வருடம் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளதையும் நோக்கலாம். இன்னொன்றையும் நாம் கவனத்தில் எடுத்தால், அதன் வழி, மூலத்தைக் கண்டு முடிச்சை அவழிக்கலாம். அதாவது, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம், முன்னாள்குடியேற்றவாதி, நீண்டகாலமாக

- வளவன் -

வியட்நாம் போரைப் பற்றிய பலவகையான உணர்வுகள்

(மு. எஸ். ஏ. இன்ரநஷனல் எடிசன் - 7.6.1994)

வியட்நாம் போரைத் தான் கண்டித்ததைப் பற்றி கவலைப் படவில்லை என்றும் ஆனால் தனக்கு போர்ப்பயிற்சி இருந்திருக்க வேண்டுமென்று பல முறை விரும்பினாரென்றும் சனாதி பதி கிளின்றன் கூறினார்.

50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமெரிக்க - பிரித்தானியப் படை கள் பிரான்சின் கரைமீது இறங்கிய நாளை நினைவு கூர்வதற்காக கிளின்றன் ஜோராப்பாவில் இருந்த பொழுது வியட்நாம் போரைத் தவிர்க்குமாறு அவர் கல்லூரியில் ஆர்ப்பாட்டஞ் செய்தது தொடர்பாக ஒய்வுபெற்ற படைத்துறை வீரர்கள் கொண்டுள்ள வெறுப்புப் பற்றி சில செய்தித்தாள் நிருபர்கள் அவரிடம் திரும்பத் திரும்பக் கேட்டார்கள்.

“நான் வியட்நாம் போரையும், அதைப்பற்றிய எங்களுடைய கோட்பாட்டையும் எதிர்த்தது பற்றி வருந்தவில்லை” என்று கிளின்றன் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு (NBC) தெரிவித்தார். “அதை முடிவுக்குக் கொண்டுவர கொரவ மான முறையில் என்னால் இயன்றதைச் செய்தேன். நான் அதைப்பற்றி முறையாக நடந்து கொண்டேன் என்று இன்னும் எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றேன்” என்றார்.

“எனக்கு இந்த அனுபவம் இருந்திருக்க வேண்டுமென்று நான் பலமுறை எண்ணினேன். ஏனென்றால் நான் இரண்டாம் உலகப் போரில் பிறந்த பிள்ளை. நான் போர்த் திரைப்படங்களைப் பார்த்து வளர்ந்தேன். அந்தப் படங்களில் நடித்தவர்கள் ஜோன் வேயின், ஜோன் கொடியாக்கும் ரொபெட் மிச்சும் ஆகியோராவர்கள். என்னுடைய தகப்பனார்

இரண்டாம் உலகப்போரின் போது அனிந்த சீருடையுடன் ஒரு படத் தில் அவரைக் கண்ட நினைவுடன் நான் வளர்ந்தேன்” என்று கிளின் ரன் கூறினார்.

இவரது தகப்பனார் வில்லியம் ஜெபர்சன் பிளித் இத்தாலியில் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது சனாதிபதி கிளின்றன் 1946 ஆம் ஆண்டு பிறப்பதற்கு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு ஒரு வாகன விபத்திலே சாவடிடந்து விட்டார்.

கிளின்றன் தன்னுடைய வளர்ப்புத் தந்தையின் பெயரை வைத்துக் கொண்டார். வியட்நாம் போருக்காகிய படைத் தெரிவில் ஈடுபடாதிருக்க எடுத்த முயற்சியைப் பற்றித் தனக்குக் குழப்பமான உணர்வுகள் இருந்ததாகவும் கூறி, அந்தத் தெரிவில் உள்ளிடுவதற்குத் தடுமாற்றமடைந்து முயற்சித்ததாகவும் சி.பி.எஸ். செய்திச் சேவைக்கு கிளின்றன் தெரிவித்தார். “ஆனால் அந்த நேரத்தில் நான் சிறந்ததைச் செய்தேன். இப்போதும் சிறந்ததைச் செய்கிறேன்” என்றும் கூறினார்.

இங்கிலாந்திலுள்ள ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கும் போது 1963 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் சேவை புகுழுக்கக் கடிதம் கிடைத்த பின்பு அதைப் பின் போடும் வகையில் ஆர்கன்சாஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் அடுத்த கோடைகாலத்தில் ஆர்.ஓ.ரி.சி. (ROTC) படிப்பதற்கு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்.

ஆனால் அவர் அதற்குப் போகாமல் ஒக்ஸ்போட்டுக்கு இரண்டாவது ஆண்டுப் படிப்பிற்காக திரும்பவும் சென்றார். ஆர்.ஓ.ரி.சி. படிப்பிற்கு போகாத படியால் புகுழுகத் தெரிவிற்குப் பின்பும் தகுதியடைந்தார். ஆனால் அந்த நேரத்தில் ஒரு சீட்டிமுப்பு

“இன்னமும் அநேகமான மேன்மையான மக்கள் தங்கள் நாட்டை எவ்வளவு தரும் நேசுக்கிறார்களென்பதையும் ஆனால் போரை வெறுக்கிறார்கள் என்பதையும் தங்களுக்குத் தெரிவில் உள்ளிடுவதற்குத் தடுமாற்றமடைந்து முயற்சியைப் பற்றித் தனக்குக் குழப்பமான உணர்வுகள் இருந்ததாகவும் கூறி, அந்தத் தெரிவில் உள்ளிடுவதற்குத் தடுமாற்றமடைந்து முயற்சித்ததாகவும் சி.பி.எஸ். செய்திச் சேவைக்கு கிளின்றன் தெரிவித்தார். “ஆனால் அந்த நேரத்தில் நான் சிறந்ததைச் செய்தேன். இப்போதும் சிறந்ததைச் செய்கிறேன்” என்றும் கூறினார்.

முறை அழுவில் இருந்தது. கிளின்றன் மூக்கு ஒரு உயர்வான என்ன இருந்தபடியால் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை.

வியட்நாம் போரின்போது அவருக்கு வந்த தெரிவை விலக்கிக் கொண்டபடியால் அவரின் பிரதம படைத் தளகர்த்தர் பதவியை பற்றி சந்தேகங்கள் எழவில்லையா? என்று அமெரிக்கச் செய்திச் சேவையினர் கேட்டார்.

“நாங்கள் வரலாற்றைத் திரும்ப வும் எழுதமுடியாது” என்று கூறிய அவர் “நாங்கள் ஒரு காலத்தில் ஓர் இடத்தில் தான் வாழுமுடியும். அதில் நானும் நீங்களும் திறமையாகவே வேலை செய்யவேண்டும். நான் எனது கடமையான படை முதற் பெரும் தலைவர் பதவியைத் திறமையுடன் ஆற்றிடுவதுடன் நம்பிக்கையுடனும் இருப்பேன். அதற்குக் கடுமையாகச் செயற்பட வேண்டும். நான் படையினரிடமிருந்து திறமையான கருத்துக்களை இயலுமட்டும் பெற்றுத் தினமும் செயலாற்றுகிறேன். இப்போது நான்

சிறுகதை

PAR AVION என முத்திரை இடப்பட்ட வெள்ளை நிற என்வலப் ஒன்றைத் தபால்காரனிடமிருந்து வாங்கிய கனகம்மாவிற்கு முகம் மலர்ந்தது. “அமெல்டா முக்குக் கண்ணாடிக் கூட்டை எடுத்து வா” எனக் குசினிக்குள் இருந்த மருமகளை நோக்கிக் குரல் கொடுத்தபடி. முன் விறாந்தையில் இருந்த ஈஸி சேரில் சாய்ந்து கொண்டாள். சுமார் எட்டாயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் ஜீர்மனி

“அத்தை ஆர் போட்ட கடிதம்” கேட்டுக்கொண்டு வந்தாள் அமெல்டா.

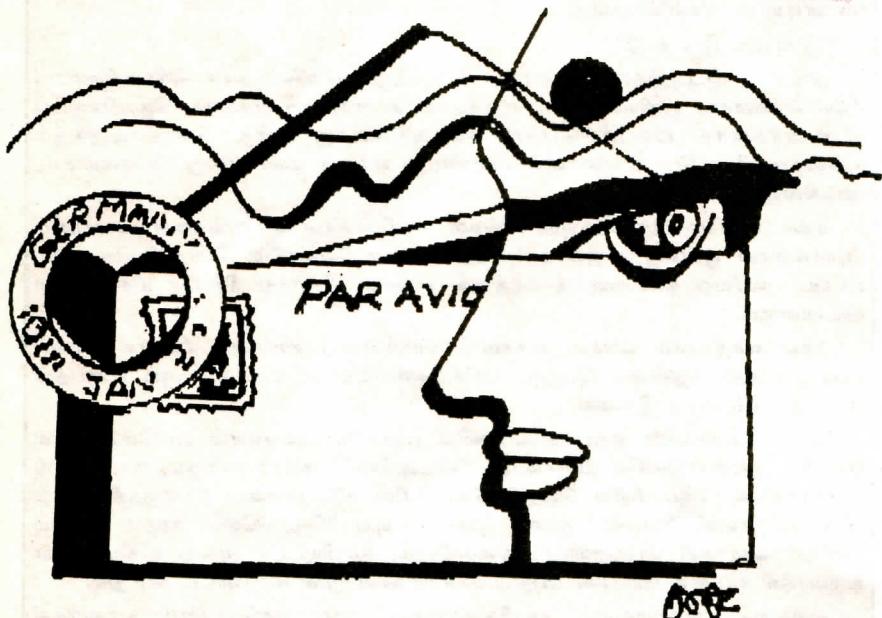
“பரணிதான் காச அனுப்பி இருக்கிறாள். என்னத்தைச் செய்தாலும் தாய் தகப்பன் எண்டபாசம் பெம்பிளைப் பிள்ளையளுக்குத்தான்.”

கனகம்மாவின் கூற்றினால் அமெல்டாவின் மனம் சுருக்கென்றது. அவள் அவ்விடத்தைவிட்டு நகர்ந்து குசனிக்குள் மீண்டும் புகுந்து கொண்டாள். .

‘குமணன் இப்பவும் வெளி நாட்டிலை இருந்திருந்தால் எப்படி யெல்லாம் காச அனுப்பி யிருப்பான்.

வெங்கடேசவரன் வித்தியாசமான எண்ணங்களைச் சுமந்து கொண்டிருக்கும் மனிதர். ஒரு இலக்கியவாதி என அழைக்கப் படலாமோ தெரியாது. ஆனால் இலக்கிய வட்டங்களைச் சார்ந்த பிரமுகர்களிடையே பிரபலமானவர். யாருக்கும் பாடம் நடத்தி போதனை செய்தவரில்லை. எனினும் பலரும் ‘ஆசிரியர் ஜயா’ என்றே அவரை அழைக்கின்றனர். அறுபது வயதைக் கடந்து விட்ட போதிலும் இப்போதும் இளவட்டங்கள் பெரும்பாலும் அவரை மொய்த்துக் கொண்டிருக்கும். அவர் வீட்டில் முகாமிட்டி ருக்கும் இளைஞர் கூட்டத்தை.

முத்திரையிடப்பட்ட உறவுகள்

யில் இருக்கும் மகள் பரணியுடன் ஏதோ நேரடியாகப் பேசப் போகிறோம் என்ற உணர்வுடன் ‘என்வலப்’ கூட்டைத் திறந்தாள். நன்கு மடிக்கப்பட்ட காபன் பேப்பர் துண்டு முதலில் எட்டிப் பார்த்தது. அதனைப் பிரித்துப் பார்த்த போது 10 டொச் மார்க் நோட்டொன்று சிரித்துக் கொண்டிருந்தது.

எத்தனை ஆயிரத்தைச் செலவழிச்சு இந்தச் சனியனை அனுப்பிவிட, இவன் ஏதோ இயக்கம் எண்டு திரும்பி வந்ததும் இல்லாமல் தன்றை எண்ணத்துக்கு ஒரு கவியாணம்...’ மனதில் எழுந்த எண்ண அலைகளை முடி வைத்து விட்டு கடிதத்தைப் படிக்கலானாள் கனகம்மா.

★★★

சமாளிப்பதில் திண்டாடிப் போபவர் பெரும்பாலும் கனகம்மாதான்.

வெங்கேடேசவரன் - கனகம்மா தம்பதிகள் தங்கள் வாரிசுகளாகப் பெற்றுள்ளவை நான்கு ஆண்மக்களும் இரண்டு பெண் மக்களும். முத்திரைச் சந்தியிலிருந்து கச்சேரி நோக்கிச் செல்லும் தார் ரோட்டின் அருகாமையில் முத்தவிநாயகர் கோவிலுக்குச் சமீபமாக வுள்ள இந்த வீடும், ஒரு சைக்கிளும், சுமார் ஒரு ஸட்சம் ரூபா கடனும் தவிர வேறு சொத்து எதுவும் வெங்கடேசவரனுக்கு கிடையாது.

குமணன் படலையைத் திறந்து சைக்கிளை தள்ளிக்கொண்டு உள்ளே போகும் போது, வெங்கடேசவரன் சாமி படங்களின் முன்பாக நின்று நாராயண ஸதோத்திரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அதாவது மாலை நேரம் ஆறு மணியை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று அர்த்தம்.

உடை மாற்றி, முகம் கழுவி, கை, கால் அலம்பி முன் விறாந்தைக் கதிரைக்கு வந்துவிட்ட குமணன் “அமெல்டா என்னப்பா

கிழமைக்குள் ஜெர்மனிக்கு போயிடுவன். நீங்களும் ஏதோ சாமான்கள் அனுப்ப இருக்கிறியன் என்னுடைய வாங்கிக்கொண்டு போகச் சொன்னவர் குமணன். அதுதான் வந்தனான்."

"தம்பி சொல்லிப் போட்டுத் தான் போனவன். கொஞ்சம் இருங்கோ வாறன்" என்று கூறி அறைக்குள் நுழைந்தாள் கனகம்மா.

அமெல்டா கொண்டு வந்து குளிர்பானத்தை வாங்கிப் பருகிக் கொண்டே கணேசலிங்கம் பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

கனகம்மா பெரிய கடதாசிப் பெட்டியை கொண்டு வந்து கணேசலிங்கத்தின் மூன் வைத் தாள். கணேசலிங்கம் திகைத்துப் போனான். எனினும் அதை முத்தில் காட்டிக்கொள்ளாமல் இருக்காலாலும் பெட்டியைத் தூக்கி "எத்தனை கிலோ இருக்கும்" வினா வினான்.

"பத்துக் கிலோவும் வராது" கனகம்மாவின் பதில். அதனைச் செவிமடுக்காது மளமளவன் அட்டைப் பெட்டியை பிரித்துப் போட்டு "மிக முக்கியமான, அவசரமான சாமான்களை மட்டும் எடுத்துத் தாங்கோ" எனக் கூறி ஒரு சுங்கப் பரிசோதனை நடத்திக்கொண்டிருந்தான்.

தான் கொண்டு வந்திருந்த கைக்கு அடக்கமான பைக்குள் மட்டும் தெரிவுசெய்த பொருட்களை அடக்கிக்கொண்டு மிகுதியை அங்கேயே விட்டுவிட விரும்பினான். அதற்காக அவன் எடுத்துச் சொன்ன நியாயங்கள் எடுப்பவில்லை. "மிளகாய்த்தாள், கோப்பித்தாள் போன்ற பொருட்கள் அங்கேயே தாராளமாக வாங்கலாம்." என்று கணேசலிங்கன் கூறியபோது கனகம்மாவிற்கு கிட்டத்தட்ட அழுகையே வந்து விடும் போவிருந்தது.

"நானே தெரிவு செய்து வாங்கி, நானே கஷ்டப்பட்டு பக்குவமாக வறுத்து இடித்தது இது. இதிலை எவ்வளவு அன்பு கலந்திருக்கும். கடையில் வாங்கிறது அப்பிடியே.

ஆனபடியா கட்டாயம் எடுத்துக் கொண்டு போங்கோ தம்பி" இரங்கினாள். 'அத்தையின் அன்பெல்லாம் கரன்சி நோட்டுக்குள் மட்டுமே அடக்கம்' எனத் தெரிந்து இருந்த போதும் அமெல்டா அத்தைக்காகப் பரிந்து பேசினாள்.

கெவியாகப் பேசும் விடாக்கண்டனான கணேசலிங்கன், "அப்படியெண்டால், நான் இதை எடுத்துக்கொண்டு போறன். ஆனால், என்றை சாமான்களோடை இதுகளையெல்லாம் பிளைட்டில் கொண்டு போகேலாது. எங்கடை இடத்திலை வைச்சிட்டுப் போனா பிறகு வாற ஆக்கள் ஆரிட்டையும் குடுத்துவிடுவான்கள் தானே" என்றான் கணகளைச் சிமிட்டியபடி.

"அது வேண்டாம். நீங்கள் கொண்டு போறதெண்டா கொண்டு போங்கோ. அதை வைச்சிட்டுப் போனா உங்கட ஆக்கள் மிச்சம் மீதி வைக்கமாட்டினம் என்றாள் அமெல்டாவும் பதிலாக.

என்ன... என்ன... எங்கட ஆக்களோ. ஏன் உங்கட ஆக்களும் தானே இருக்கினம். நான் குமணி நிட்டையே குடுத்திட்டுப் போறனே" என்றான் கணேசலிங்கன் கிண்டல் கலந்த தொனியில்.

"எதுக்குத் தம்பி! வீண் பிரச்சினை. உம்மால் ஏலாட்டா விடும். நீர் எடுத்ததுகளை மட்டும் கொண்டுபோய் குடும். மிச்சத்தை பிறகு நாங்கள் ஏதோ வழியில் அனுப்பிறம்." என்றாள் கனகம்மா.

"அது கட்டாயம் செய்வன். அதுக்கு ஒண்டும் யோசிக்க வேண்டாம். நான் விசாரித்தனான் என்னுடைய குமணிட்ட சொல்லுங்கோ. அமெல்டா வேறை என்ன போய் வரட்டுமோ" என்று விடைபெற்றுக் கொண்டான்.

★★★

கஷ்டப்பட்டுச் செய்த பொருட்களை அனுப்ப முடியவில்லையே என்று கனகம்மா கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கச் சுகிக்கவில்லை வெங்கடேஸ்வர

நுக்கு.

தன் சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு எங்கெல்லாமோ சுற்றி ஒரு வழியாகத் தொடர்பு ஒன்று ஏற்படுத்திக் கொண்டார். பரணியின் புருசனின் தங்கையின் கணவரின் சகோதரி ஜெர்மனி செல்வதற்காக கொழும்புக்கு போயிருப்பது தெரியவந்தது. எனவே நாளை அல்லது நாளை மறுதினம் இங்கிருந்து புறப்பட்டால் கொழும்பில் அவர்களைச் சந்தித்து இந்தப் பொருட்களை அனுப்பிவிடமுடியும். பரணியுடன் தொலைபேசி மூலம் பேசிவிடலாம். அத்துடன் கடைசி மகன் அருந்தவத்தையும் கூட அழைத்துச்சென்றால் நல்லது. கொழும்பில் தெரிந்த நன்பர்களுடன் அருந்தவத்தை தங்கவைத்து விட்டால் அவனது பாதுகாப்புக்கு நல்லது. இங்கேயே அருந்தவத்தை வைச்சிருந்தா வீண் பிரச்சினைகள் வந்தாலும் வரலாம். குமணனைத் தேடி வாறவை அவனில்லை எண்டிட்டு, இவனை ஏதும் செய்தாலும் கஷ்டம். ஆனபடியால் இவனையும் கூட்டிக்கொண்டு நாளைக்கு வெளிக்கிட்டால் தான் சரி. வெங்கடேஸ்வரன் தனது திட்டத்தை மனைவி கனகம்மா விடம் ஒப்புவித்தார்.

எல்லாவற்றையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த கனகம்மா பரணியுடன் தொலைபேசியில் கதைக்கதானும் வரப்போவதாகக் கூறி னாள். பரிசில் இருக்கும் பரதனின் கல்யாண ஏற்பாடுகள் தொடர்பாக அவனிடம் பேசவேண்டும் எனவியறுத்திய கனகம்மா, இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற பணம் எப்படி? எனக்குத் தெரியாமல் ஏதும் காசு வைத்திருக்கிறோ? எனவினாவினாள் கணவனிடம். "அதெல்லாம் நாராயணன் பார்த்துப்பான்" என்றார் வெங்கடேஸ்வரன் சர்வசாதாரணமாக.

★★★

இருள் விலகத் தொடங்கிய அதிகாலை நேரம் வெங்கடேஸ்வரனும் கனகம்மாவும் கொழும்பு நோக்கிப் புறப்பட்டு விட்டனர். பஸ் நிலையம் வரை சென்று

மாவீரர் நாள்
1994

தமிழ் மக்களின் புனிதமான நிகழ்வு - மாவீரர் நாள் மாவீரர்களின் நினைவுகள் தேசத்தை வழிநடத்தும் உந்துசக்தியாக என்றும் இருக்கிறது. மாவீரர்களினை நினைவுகளால் என்பது ஒரு நிகழ்வாக இருந்துவிடாது தமிழ்த் தமிழ்களின் வரலாற்றுக் கலையாகவும் பண்பாட்டுக்குரியதாகவும் வளர்ந்து வருகிறது. இவ் உயரிய நிகழ்வை தத்துவார்த்தமாகவும் உணர்வழிவமாகவும் புனிதத் தன்மையுடனும் தமிழ்த் தமிழ்கள் கொண்டாடி வருகின்றனர்.

முனைகிறது. தென்னிந்தியத் தமிழ் திரைப்படங்களில் எங்களது கலை உணர்வையோ, தொழில் நுட்பத்து ணையோ வளர்ப்பதற்கான எந்த விதமான அம்சங்களும் இல்லாத நிலையில் 'வீடியோ கசெர்' மூலம் தமிழ்மீப்பணம் தென்னிலங்கை நோக்கிச் செல்வதும் இதனால் தடைப்படுவது வரவேற்கத்தக்கது.

இவியா தயா (பயது 26)

உற்பத்தியாகும் இடத்திலேயே தனிக்கை சம்பந்தமான விழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் நிலையில், இங்கு தடைசெய்வது சம்பந்தமான நிகழ்வு மகிழ்ச்சியளிக்கும் சங்கதி யாகவே உள்ளது. யதார்த்தத்திற்குப் புறம்பான வெறும் கற்பனாவாதத் தன்மையுடன் வெளிவரும் தென் இந்திய வர்த்தக நோக்கு சினிமாப் படங்கள் மக்களிடையே பலவித சீரழிவுகளை விட்டுச் செல்கின்றன. வியாராரத்தைப் பிரதான இலக்காகக் கொண்டு தயார்செய்யப் படும் இப்படங்கள் மக்களைக் கவருவதற்காக எந்தெந்த விதிமுறை களை கையாள முடியுமோ அவற்றை எல்லாம் கையாளத் தயங்குவதில்லை. அவை ஆபாசக் காட்சிகளாகவோ, வேறு வன்முறைக் காட்சிகளாகவோ இருக்கலாம். இவையெல்லாம் மக்களின் மனங்களில் சமூக விரோதச் செயல்களில் ஈடுபடுவதற்கான தூண்டலை வழங்குகின்றன. இது இறுதியில் பெரும் பண்பாட்டுச் சீரழிவிற்கு வழிவகுக்கும் என்பது தெளிவான விடயம். இவை தவிர, எமது போராட்டம் முனைப்புடன் நடைபெறும் தற்போதைய காலத் தில் மக்களின் போராட்ட உணர்வைச் சிதைத்து திசை திருப்புவதற்கும் தென்னிந்திய சினிமா துணை போகின்றது. இவ்வாராக நச்சு விதைகளைத் தூவும் தென்னிந்திய சினிமா மீதான தடை அவசியமும் அவசரமானதும் கூட. இவற்றுடன் இதே தன்மையான வேற்று மொழிப் படங்களையும் தடை செய்ய வேண்டும் என்பதே எனது விருப்பமாகும்.

கேள்வி - பத்ரி

கீழான பாரிஸ்.

★★ தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிலிருந்து தமிழ்த் தமிழ்களை வெளியேற்றியது தமிழ்நாட்டு அரசா? மத்திய அரசா? ஏன்? என்று கூறுவீர்களா?

*** மத்திய அரசு யார் யார் என்று அடையாளம் காட்ட மாநில அரசு வெளியேற்றியது ஏன்ற விடயம், வெளியேற்றம் தொடர்பான ஆவணத்திலேயே உள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

தமிழ் அறிஞர்களையும், வெளிநாட்டு அறிஞர்கள் சிலரையும் அவை புலி ஆதரவாளர்கள் என்று கருதுவதே. தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு, தமிழ்த் தமிழரவு மாநாடாக மாற்றம் அடைந்துவிடுமோ என்று அவை பயந்ததும் இன்னொரு காரணம்.

தாஸ் - பாரிஸ்.

★★ பிற்றுச் சாஸ்க் அவர்களையும் திருப்பி அனுப்பக் காரணம் யாது?

*** அவரும் புலி ஆதரவாளர் என்று அவை கருதியதே. ஆனால் தான், மாவீரர் தியாகம் பற்றியும், தமிழ்மீப் பெண்கள் பற்றியும், தமிழ் பெளத்தம் பற்றியும் ஆராய்வதை மட்டுமே செய்வதாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

கிருஷ்ணராமா - கவிள்.

★★ இந்திய அரசு எமது பிரச்சினையில் தற்போது எவ்வாறான அணுகு முறையைக் கொண்டிருக்கின்றது என்று கூறுவீர்களா?

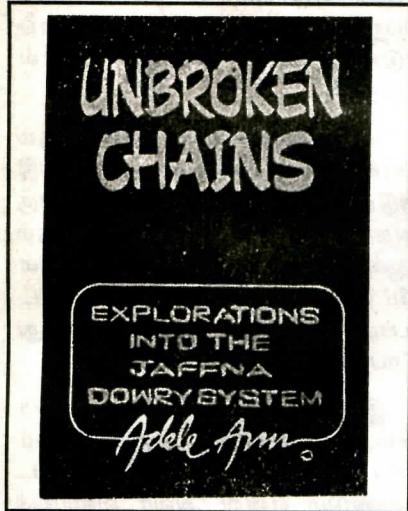
*** சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையில் வெளியரங்கமாக தனது அங்கோரத்தை வழங்குவது போலவும், உள்ளரங்கத்தில் விடுதலைப் போராட்டத்தையும், அதன் தலைவர்களையும் அழிந்தது நகசக் கசத்நாச வேலைகளில் ஈடுபடுதாகவும் அதன் செயற்பாடு அமைந்துள்ளது.

மகீசன்வாள் - பாரிஸ்.

★★ உண்மையில் தமிழராய்ச்சி மாநாடு என்பது அரசியல் கலப்படம் இல்லாத வகையில் எப்படி இடம்பெற வேண்டும்?

*** அரசியல் கலக்காத விடயம் உலகில் எதுவும் இல்லை. ஆனால், குறுகிய நோக்குடைய அரசியல் குறுக்கிட்டுக் குழப்பாமல் பார்த்தல் வேண்டும். அதேவேளை, தமிழ் தேசிய விடுதலை இன்றேல் தமிழ் வளர்ச்சியும் இல்லை என்ற உண்மையையும் நாம் உணர வேண்டும்.

மதிப்பீட்டுரை

“இது ஒப்பனைகளை ஒத்தியெடுத்த யற்ப்பாணத்து உண்மை முகம்”

நிலாயகள்

பெண் அடிமைத்தனத்தின் உடைபடாத விளங்காக யாழிப்பாண சமூக அமைப்பில் புரையோடிப்போயிருக்கும் சீதன முறைமையை தோலுரித்துக் காட்டும் ஒரு நூல் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்திருக்கின்றது.

‘அடேல்’ எழுதிய இந்தச் சமூக ஆய்வு நூல், சீதன முறைமையின் குரூர முகத்தையும், அதன் தோற்று வாய்க்களையும் துல்லியமாகப் புட்டுக்காட்டி - நீண்ட நெடுங்கால மாகவே எமது சமூகத்தில் நிலவி வரும் ஒரு சமூக அந்தியை விளக்கிக்கூறுகின்றது.

நிலப்பிரபுத்துவ சொத்துடைமையின் அறுபடாத வேராக நிலைத்து நிற்கும் பொருள் உறவுகளுடனும் - சாதியத்துடனும்; சீதன வழக்கம் பின்னிப்பினைந்து கிடப்பதை சுட்டிக்காட்டும் நூலாசிரியை அதனை பெண் அடிமைத்தனத்தின் அசிங்கமான முகமாக விளக்க முனைகிறார்.

‘உடையாத விலங்குகள்’ என்ற

அடேல் ஆனின்

“உடையாத விலங்குகள்”

UNBROKEN CHAINS

- ADELE ANN -

இந்த நூல் இரு பகுதிகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

முதலாவது பகுதி தேசவழிமைச் சட்டம் பற்றியும், அதில் ஒரு முக்கிய அம்சமாக இருக்கும் தாய் வழிச்சொத்துடைமை பற்றியும், இந்தச் சொத்துடைமை கை மாற்றப் படும் வழிமுறைகள் பற்றியும் விபரிக்கின்றது.

இரண்டாவது பகுதியில்; சீதன முறைமையின் இன்றைய நடை முறைகள் பற்றியும், அது தமிழ்ப் பெண்களின் சமூக வாழ்வை எவ்வாறு பாதிக்கின்றது என்பது பற்றியும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

யாழிப்பாண சமூகத்தின் சமூக வாழ்வைத் தீர்மானிக்கும் ஒரு நிர்ணயசக்கியாக - நீண்ட காலமாகவே - தேசவழிமைச் சட்டம் இருந்து வருகின்றது. சமூகத்தின் பாரம்பரிய சம்பிரதாயங்களாக இருந்து வந்த வழிமைகளைத் தொகுத்து தேசவழிமைச் சட்டம் என்ற பெயரில் ஒரு சட்டத் தொகுப்பாக ஒல்லாந்தர்கள் உருவாக்கிய வரலாறு பற்றி ‘ஆன்’ விபரிக்கிறார். இந்தச் சட்டத் தொகுப்பை ஆராயுமிடத்து நிலப்பிரபுத்துவ அம்சங்களும்- சாதிய உறவுகளும் பின்னிப்பினைந்த ஒரு

சிக்கலான பொருளாதாரக் கட்டமைப்பைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது என்று ‘ஆன்’ கூறுகின்றார்.

சாராம்சத்தில் இந்தத் தேசவழிமைச் சட்டம் சொத்துடைமை பற்றியது. சொத்துடைமையின் அடிப்படையில் எழும் சொத்துரிமைகள் பற்றியது. தேசவழிமைச் சட்டத்தை நனுக்கமாக ஆராயும் ‘ஆன்’ இந்தச் சட்டம் ஓரளவுக்கு பெண்களுக்கான சொத்துரிமையை நிலை நாட்ட முனைகின்றது என்கின்றார். இந்தவகையில் இந்தியாவில் தோன்றிய ‘இந்து’ சட்டங்களைவிட தேசவழிமைச் சட்டத்தில் பெண்களுக்கு குறிப்பிட்டளவு சொத்துரிமைப் பாதுகாப்பு இருக்கின்றது என்பதை ‘ஆன்’ ஒத்துக்கொள்கின்றார். ஆயினும் தேசவழிமைச் சட்டத்திலுள்ள சில விதிகள் பெண்ணின் சொத்துரிமை மீது ஆணின் அதிகாரத்தைத் தினிக்க முயல்கின்றது. பெண்ணின் சொத்தை நிருவகிக்கும் பொறுப்பை தேசவழிமைச் சட்டம் ஆணுக்கே வழங்கியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் கணவனின் சம்மதமின்றி மனவில் தனது சொத்தை பராதீனப்படுத்த முடியாது என்று சட்டம் சொல்கின்றது. இவ்விதம் தேசவழிமைச் சட்டம் யாழிப்பாணத்துப் பெண்ணின்

தமிழ்முத்தில்
சௌக்ரோலை
மலர்வு விழா
22-10-94

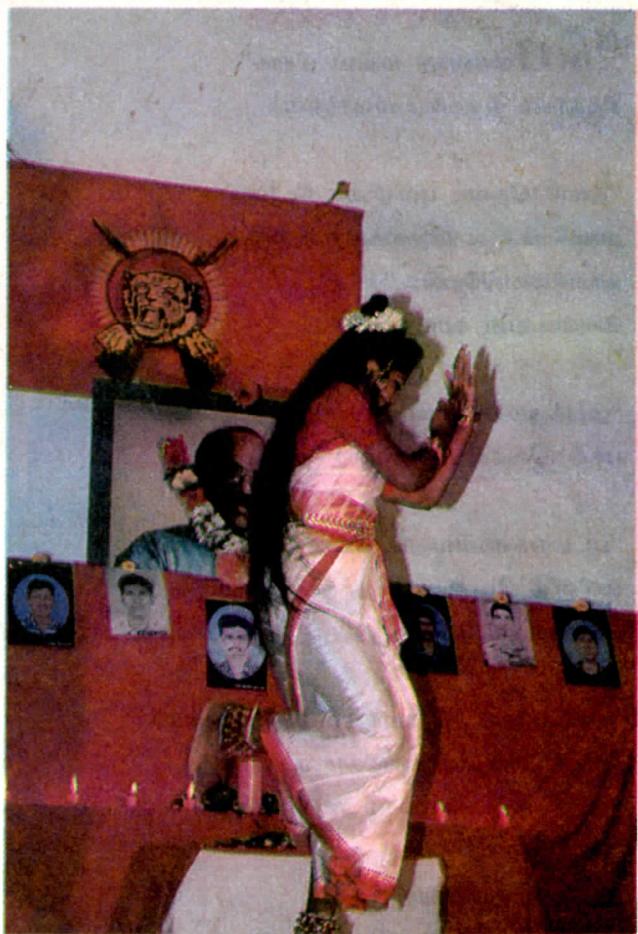
எதிரியின் குழ்ச்சியை வென்று எமது
மண்ணின் வேரென ஆனவர்கள்.

எதிரி எம் இனத்தை அழித்தொழிப்பதற்கு
எத்தனை கொடிய யுத்தங்களை குழ்ச்சிகளை
கட்டவிழ்த்து விட்டான். அவனின் ஆக்கிர
மிப்புப் படையால் எத்தனை குழந்தைகள்
பெற்றோர்களை இழந்தனர். எத்தனை
பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை
இழந்தார்கள். படர்கின்ற சிறு கொடி கொழு
கொம்பின்றி போனதைப் போல இந்தக்
குழந்தைகள் பாதுகாப்பாளர் அற்றுப்போய்
விட நேருகின்ற நிலையை வென்று அவர்கள்
சௌக்ரோலையில் மலர்ந்தார்கள்.

புதியவர்களாக, ஆரோக்கியம் மிக்கவர்க
ளாக, செயற்திறன் மிக்கவர்களாக, நற்சிந்தை
மிக்கவர்களாக, பொறுப்புணர்வு மிக்கவர்க
ளாக வளர்ந்து வருகின்றார்கள். அவர்களது
ஆற்றல்களை, ஆளுமைகளை வெளிக்
கொண்ரும் வண்ணமாய் இக் கலைநிகழ்வு
அமைந்திருந்தது.

சர்வதேசங்களிலும் கிட்டண்ண மற்றும்
தொழர்களினதும் இரண்டாம் ஆண்டு
நினைவெழுச்சி நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன.
அந்நிகழ்வுகளின் சில காட்சிகள்

கவிலில்

பாரிசில்

பெண்மை இங்கு புலியானதால் புறநாறூறு புதிதாய் எழுதப்படுகிறது!

“பெண்ணான மாயப் பிசாகு”

சீத்தர்கள் திருவாய் மலர்ந்தனர்.

“தமுகேதனப் புவியிசை தோன்றிய
வாமமேகலை மங்கையரால் வரும்
காமமில்லையேல்....”

சொன்னவன் கம்பன்.

“அரக்குமங்கையர் அழகுடல் தழுவியும்...”
பக்தி இலக்கியப் பாவலர் முத்தமிட்டனர்.

“பட்டங்களான்வதும், சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினிற் பெண்கள் நடத்தவந்தேம்”
சொல்லுக்கு வெடிமருந்துபூசி தீழுடினான் பாரதி.

“தாவியன்றார்” இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர்.
“சக்தி” என்றான் பாரதிதாசன்.
“பேய்” என்றார்கள் இன்னும் சீலர்.

பூசித்தும் தூசித்தும்
பெண்களைப் புரட்டியெடுத்தனர்;
எங்கள் காப்பியக் கவிஞர்கள்.
“ஜயிரண்டு திசைமுகத்து” ஜயன் மனைவி
மண்டோதுரியும் போர்க்களம் போனாள்.
குருதிக்கடலில் குளித்த கணவனுக்கு
உருகி அழவின்றி.... பேராட அல்ல.
கர்னன் வீழ்ந்து கணமுடும் நேரத்தில்
குந்திதேவி ‘குருதிவேஷத்திரம்’ போனாள்
பேராட அல்ல.... மகளின்று பிரகடனப்படுத்த.
புறநாறூற்றுப் பாடலிலும்
ஓருதாய் போர்க்களம் ஒடினாள்
பேராட அல்ல....
மகனுக்கு அம்பு மாஸ்பில்பட்டதா?

முதுகில்பட்டதா?

பட்டிமன்ற விவாதத்துக்குப் பதில்சால்ல.

“கோதாண்டம்” இராமனுக்கு,

“கோடாரி” பரகராமனுக்கு

“சக்கரம்” கிருஷ்ணனுக்கு

“கதாயுதம்” வீமனுக்கு,

“காண்டபம்” அருச்சனனுக்கு

காலியங்களெல்லாம் கண்களை முடிக்கொண்டு

ஆண்களை ஆயுதங்களுடனேயே

அவதரிக்கச்செய்தது.

மீசைமுளைத்த தேகத்தில்தானே வீரம் விளையாடும்,
ஆகவே ஆண்மைதான் அதிகாரம் மிக்கது.

உலைக்களம்

- வியாசன் -

பஞ்சப்புலவன் பாரதியின் காலம் வரை

பழைய சாதமே எங்களுக்குப் பரிமாறப்பட்டது.

நேற்றுவரை பெண்மைப் புயல்கள்

அடுப்புக்குள்ளே புகையுதிக்கிடந்தன.

வேலித்துவாறத்தினாடேதான் வெளியுலகைப் பார்த்தன.

அடிவளவுக்குப் போகவும் அடுத்தவரின்

துணைநாடின.

எப்படி எழுந்தார்கள்?

கணவிலும் காணாத நிமிர்வு.

நேசிக்கும் காதலனுடன் பேசிமுடிக்க முன்னர்

நறுமுறைகள் கூனிக்குறுகியவர்,

உரலை உருட்டக்கூட பலமற்றவர்களென்று

கேலிப்பொருளாகிக் கிடந்தவர்.

கட்டிடறும்பு கடித்தால் போதுமே
அட்டதீக்கும் அதிர்க் கத்தியவர்.
கண்ணுக்கு மை காலுக்குக் கொலுகு
சீனன இடையினுக்கு.... சீங்காரப் பொன்னாரம்
பட்டுச்சேலை... பவளவாய்ச்சாயம்
வொட்டுவிரியாத மூல்லை மலர்மாலை
இந்தாவும் போதுமென இருந்தவர்களைத்தான்
“வஸ்வைப் பிள்ளை” நிமிர்ச் செய்தான்.
பெண்களுக்குச் சரியாசனம் கொடுத்தவன் பாரதி.
இன்று; அரியாசனம் கொடுத்தவன் பிரபாகரன்.
எப்படி எழுந்தார்கள்?
கனவிலும் காணாத நிமிர்வு.
ழுத்துக்குலுங்கிய நந்தவனத்துக்குள்ளே

வானரச்சேலையை ஏவி
பூவையும், பிஞ்சையும் பொகுக்கினான் ஒருவன்.
ஆக்தான் கண்டிறந்தான்.
மறத்தமிழ் மாதிராருத்தி
அரக்கனின் நெஞ்சில் நெருப்பினில் வெடித்தான்.
எப்படி எழுந்தார்கள்?
கனவிலும் காணாத நிமிர்வு.
கருமேகம் கீழிந்து மழைநீர் சரமான நேரத்தில்
முச்சவிட்டால் எதிரியின் முதுகில் படும் தருத்தில்

காலில் இடறும் கண்ணிவெடிகளைத் தாண்டி
பகைவர்பாடிய படைத்தளத்துள்ளே
எங்கள் தங்கையர் புகுந்தனர்.
‘கொற்றவைக் கூத்து’ முடிந்தபோது
விடிந்தது.
வெற்றி இவர்களின் கையில் விழுந்தது.
எப்படி எழுந்தார்கள்?
கனவிலும் காணாத நிமிர்வு.
தொட்டுவிட யாருண்டு? என்ற துணிவில்
பகைவனின் ஒரு கட்டளைக் கப்பல்
எங்கேயும் நிற்பேன் என்ற திமிரில்
நங்கூரம் பாய்ச்சிக் கிடந்தது;
பரந்தகடலில் எவ்போனால் இது பார்த்துவிடும்.
மீறுகென்ன?
பக்கத்தில் படுக்கும் படகுகள் உயிர்க்கும்.
மணலை மீனுக்கு வலை விரித்தவன் பின்மாவான்.
மறநாள் ஊதிப்பெருத்த உடல் கரையாதுங்கும்
இந்தக் கப்பலுக்கு இலக்குவைத்து
வேள்விக்குத் தயாரானாள் வீரமக்கிளாருத்தி.
வெடிமருந்து சுமந்து மீன்குஞ்ச நீந்தியது.
நேரம்கறந்து காற்றுக் குளிர்ந்தது.
எதிரியின் நெஞ்சுக்கூட்டையும்,
அவனின் இரும்புக் கோட்டையையும்,
தங்கை தவிடுபொடியாக்கினான்.
கட்டளைக் கப்பலையும் காணவில்லை;
அங்கயற்கண்ணியும் திரும்பவில்லை.
எப்படி எழுந்தார்கள்?
கனவிலும் காணாத நிமிர்வு.
‘சாகரவர்த்தனா’
பகைவன் உலவந்து ‘கடல் மிருகம்’
தமிழனின் குருதி இதற்குத் தனிருசி.
நளையினியும், மங்கையும் போக்கோலம் பூண்டனர்.
வெடியதிர்ந்து கப்பல் கண்முடியபோது
மீசைமுளைத்த “கப்பலின் கப்டன்”
உயிர்ப்பிச்சை கேட்டுக் கைகளை உயர்த்தினான்.
ஆண்மை அதிகாரம் மிக்கதா?
யார் சொன்னது?
பெண்மை இங்கு புலியானதால்
புறநானுறு புதிதாய் எழுதப்படுகிறது!

எத்தனை சேஸ்வங்களை இழந்தோம்

சத்தியத்துக்கு வழிகாட்டிய
மகாத்மா காந்தி பிறந்த மண்....

இந்திய அரசே! அன்று
எங்கள் தியாகி திலீபன்
அண்ணா
அன்னை பூதி இருவரும் - உன்
ஆதிக்கப் பசிக்கு
இரையாயினரே.

குமரப்பா, புலேந்தி அம்மான்
ஏனைய
புலிவீரரின் சாவுக்கு
சிங்கள அரசோடு துணை
போனாயே!

உன் பேச்சை உண்மையென
நம்பி வந்த ஜோனி வீரனை
ஏமாற்றினாயே! எமை அழிக்க
வந்தாயே!
உன் அதிகாரத்தைத்தான்
அடக்க யாருமில்லையோ!
இந்திய அரசே உன்
அதிகாரத்துக்கு எல்லையே
இல்லையா?

தளபதி சிட்டன்னா ஒன்பது
தோழர்களும்
சர்வதேசக் கடலில் சமாதானப்
புராவாக
தமிழ்மீத்தை நோக்கி பயணம்
செய்த வேளையில்
உன் அதிகாரத்தைக் கொண்டு
கைதுசெய்ய முயன்றாயோ?

எட்ட நின்று கட்டளை வேறு
போட்டாயோ?
சரணடை சரணடை என்று.
புலிகளுக்கு கட்டளையிட யார்
நீ?
சர்வதேசச் சட்டத்தையும்
மீறினாயோ?
உலக நாடுகளெல்லாம் கண்மூடி
இருந்தனவோ?
உன் அதிகாரத்தைக் கேக்க
யாரும் இல்லையோ?
எங்களுக்கு நீதி சொல்ல யாரும்
இல்லையோ?

செ. அசோக்
சுவிஸ்

போராட்ட வளர்ச்சி

நிறைந்த கல்வி
செயல்திறன்
(புலிகளின் சிவில் நிர்வாகம்)

துணிவு
பணிவு, வாய்மை
புலிகளின் மக்கள் ஆதரவு

ஆற்றல் அறிவு
புலிகளின் போராட்ட வளர்ச்சி

வேகம் விவேகம்
பூநகரி இராணுவ முகாம் தகர்ப்பு

திறமை மனுகருதி
கரும்புவித் தாக்குதல்

கேள்வி
ஒப்பரேசன் யாழ்தேவி

பதிலுக்குப் பதில்
பூநகரி கூட்டுப்படை முகாம்
தாக்குதல்

கடந்தகால அடிமைத்தன
நிகழ்காலப் போராட்டம்
எதிர்காலச் சுதந்திரம்
வெலக தமிழ்மூழ்
வாழ்க தமிழ்மூழ்

நிமல் ராஜேஸ்வரன்
சவுதி அரோபியா

தான் தாய்மன்னிற்கு திரும்பிச்
செல்வதற்கான காரணத்தைப்
பதிந்து வைத்தபோது.

நன்பனே!
எனக்கும் ஒரு
ஏ. கே. தா
நீ மட்டும்
தனித்து நின்று
எதிரியை
வீழ்த்துகிறாய்....
என்?
என்னால் கூட
அது முடியும்
வருகிறேன் உன்னுடன்
களத்திற்கு ஓர் நாள்
அங்கே
ஒரு கை பார்த்திடுவோமே

எத்தனை பகைவரை
நீ முடிப்பாயோ
அத்தனை பகைவரை
நான் பிடிப்பேன்
உயிருடன்.
இல்லையேல் என் உயிர்
காற்றுடன் கலக்கும்.
அப்போ நீ
எனக்குத் தந்த
ஏ. கே. ஜூ எடுத்துக்கொள்.
ஏனெனில்
மீண்டும் மீண்டும்
நான் மறுபிறப்பு எய்துவேன்.

- யாதவன் -

எல்லை கடந்த நேயம்

தமிழர் பிரச்சினை தொடர்பான் ‘யாழ்ப்பாணம் திரும்புதல்’ (RITORNARE A JAFFNA) எனும் நூலை இத்தாலிய மொழியில் எழுதிய திரு. பிலிப்போ ஜிகாந்தி அவர்களுக்கு சர்வதேச எழுத்தாளர் மட்டத்திலான விருது கிடைத்துள்ளது.

வருடாவருடம் நடைபெறும் PIETROMIGNOS என்ற விருது வழங்கவில் 17.12.94 சனிக்கிழமை தியேட்டர் ‘லெல்லி’ அரங்கு, பலர்மோ, இத்தாலியில் நடைபெற்றது. மாலை 6.30 மணி, இத்தாலியின் பிரபல்யமான எழுத்தாளர்கள், அறிவுஜீவிகளால் அரங்கம் நிறைந்து காணப்பட்டது. முதலில் ரோம் நகரைச் சேர்ந்த இத்தாலிய எழுத்தாளர் கௌரவிக் கப்பட்டார். அவரைத் தொடர்ந்து திரு. பிலிப்போ ஜிகாந்தி அவர்கள் மேடைக்கு அழைக்கப்பட்டார். மேடைக்குச் சென்ற அவர் தனது இரு கைகளையும் கூப்பி தமிழர் பண்பாட்டுக்கமைய மேடையிலிருந்துவர்களுக்கும் ஏனைய பார்வையாளர்களாக வந்திருந்த எழுத்தாளர்களையும் நோக்கி வணக்கம் செலுத்தினார். நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை வசித்தவர், இலங்கையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இனப்பிரச்சினையையும், இனப்படுகொலையையும் மனித உரிமை மீறல்களையும் எடுத்து விளக்கி னார். மேலும், திரு. பிலிப்போ

ஜிகாந்தி அவர்களிடம் புத்தகத் தினை எழுதத் தூண்டியதற்கான காரணத்தைத் தெரியப்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

திரு. பிலிப்போ ஜிகாந்தி தன்னுடைய வீட்டில் வேலைக்காக நண்பர் ஒருவர் மூலம் அருள் என்ற தமிழ் வாலிபர் கிடைத்த தாகவும் அவ் வாலிபனின் அறிவுத் திறனையும் நல்ல பழக்கவழக்கங்களையும் பண்பாட்டினையும் கண்டு வியந்ததாகவும், ஆனால் அவன் உள்ளத்தில் வேதனையையும் வாலிபனது ஏக்கங்களையும் அவர் மூலமாக அறிந்துகொண்ட தாகவும் வசதி படைத்த அந்த வாலிபன் இங்கு கஷ்டப்படுவதையும் தனது தாய்நாட்டையும், தனது தாய், தந்தையர், சகோதரர்களை பற்றி நினைத்து வாடுவதையும் தனது நெஞ்சத்தை தொடும் நிகழ்வாக அமைந்து விட்டது என்றும் வாலிபனின் மூலமாக இங்கு வாழ் தமிழ்மக்கள் யார்? அவர்கள் ஏன் தங்கள் நாட்டை விட்டு, இங்கு வந்து இந்த வாழ்க்கை வாழ்கின்றார்கள். அவர்களுடைய சிரித்தமுகங்களுள் எவ்வளவு சோகம் உள்ளது என்பதை நான் மாத்திரம் அறிந்தால் போதாது, ஏனைய இத்தாலிய மக்களும் அறியவேண்டும் என்பதற்காக கடந்த 4 ஆண்டுகளாக கொஞ்சம், கொஞ்சமாக செய்திகளை சேகரித்து நூல்

வடிவில் கொண்டுவந்து தமிழர் பிரச்சினை ஓரளவிற்காவது வெளியில் தெரியச் செய்துள்ளேன் என்றார்.

நிங்கள் மேலும் தமிழர்களுக்கு ஏதாவது செய்யப் போகின்றிர்களா என்று கேட்டதற்கு,

“ஆம், மிக விரைவிலே பத்தி ரிகையாளர்களோடும், தனியார் சங்கங்களோடும், தொழில் ஸ்தாபனங்களோடும் உரையாடப் போகிறேன்” என்று கூறினார்.

அடுத்த புத்தகம் எழுதும் என்னம் உண்டா? என்று கேட்டதற்கு,

“நிச்சயமாக. என் நெஞ்சைத் தொடும் வகையில் சம்பவங்கள் ஏற்படுமாயின் எழுதுவேன்” என்று கூறினார்.

பலத்த கர்கோசத்துக்கு மத்தி யில் அவருக்கு விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டது.

இவ்வைபவத்திற்கு இத்தாலி தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்கும் பிரதி நிதிகளும் அழைக்கப்பட்டு கலந்து கொண்டு சிறப்புறச் செய்தனர். அவர்கள் கருத்துக் கூறுகையில் சர்வதேச ரீதியில் எமது தாயக உரிமையும், அதற்கான நியாயமான போராட்டம் பற்றியும் தெரியப்படுத்தி வரும் இவ் வேளையில் இப் புத்தக வெளியீட்டு வைபவம் ஒரு படிக்கல்லாக அமைகிறது என்று கூறினார்.

என்ன அழவிடுங்கள்!

- பிலிப்போ ஜிகாந்தி -

என்ன அழவிடுங்கள்!
நூகரியில் இறந்துபோன
அந்த (450) நாலூற்றும்பது பேரும்
என்னுடைய மின்னைகள்

வேதனைகளுடனே நான்
அவர்களைப் பெற்றெடுத்தேன்
அவர்கள் சின்னஞ் சிறுவர்கள்
அந்த 450 மின்னைகளையும்
மன்னிக்கு அனுப்ப முன் நான்
ஆடைகள் அனீவித்தேன்
தலைவாரிப் பூச் சூடினேன்
வண்ண வண்ண சட்டை தைத்தேன்
மழு நானும்
வகை வகையாய் சமைத்துப்
போட்டேன்
போசாக்காய் வளரிவன்று....
ஆனால்! இப்பொழுதோ
அவர்களது கீழ்ந்த உடைகளிலே
காயங்களும் இருத்தமுமே
அவர்களுக்கு உணவளித்த
வளமான கருநிலமும் இப்போ
செந்றிறக் கழியாகவிட்டது.

நான் அறிவேன்
அந்த 450 “மாவீரர்களும்”
தேவனோடு இருக்கிறார்கள்
வீரத்தின் உதவனங்களாக
மேலும் நாலூற்று ஜம்பதுபேர்
தூய் மன்னில் முளைத்துவிட்டார்கள்.
என்பதுயும் நான் அறிவேன்.
அனைக் கேள்கூர்மும்
அனைக் காரணங்களும்
அவர்கள் உணவிடன்பதும்
எனக்குத் தெரியும்.

ஆனாலும்
அன்று
எனக்கு நாலூற்றும்பது மின்னைகள்

இருந்தார்கள்

இன்றோ

எனக்கு நாலூற்று ஜம்பது
சவப்பெட்டிகள் தான் உள்ளன.
இந்த வேதனையால் நான்
அழுகிறேன்.
என் உதரமோ மலடாகிவிட்டது.
எனக்கு இனிப் மின்னைகள் இல்லை.
அம்மா என்று என்ன அழைக்கும்
ருலை நான் இனிக் கேட்பேனா?

இளமையும் வலுவும் மிக்க
அவர்களது முகங்களை
வருடி விடவும் முத்தம் கொடுக்கவும்
என்னால் இனி முடியாதே.

இந்த வாழ்க்கையில் அவர்கள்
என்னத்தை அறிந்துவொன்றார்கள்
சமாதனத்தை அடைந்தார்களா?
அன்பையும் காதலையும்
சுவைத்தார்களா?
அஸ்தமனத்தின் பலிபீட்த்தில்
அவர்களது இதயங்கள் கக்கிய “தீ”
ஓவிலாரு மாலையும்
வானில் வண்ணப் பூச்சடிக்கும்
அவர்களது இறுதி முச்சின் ஒசையை
ஆவேசக் கற்றும் எதிரொலிக்கும்.
அது எனக்காகத்தான் என்பதும்
எனக்குத் தெரியும்.

இலைகளும் மலர்களும் நிறைந்த
நாலூற்றும்பது
பச்சை மரங்களைக் கொண்ட
காடு ஒன்று இருந்தது.
வேதனையாலும் மரணத்தினாலும்
முதிர்ச்சி அடைந்த
ஓரேயாரு கனியையே அக்காடு
தியாகம் செய்தது.

வரண்டு பாலைவனம் ஆகிவிட்ட

இந்த மண்ணுக்காக
என் கண்ணிர் அருவியாய் ஒட
என்னை அழவிடுங்கள்.

வதைபட்டு அழுகின்ற
நாலூற்றும்பது அன்னையான்
கண்ணையும் சேர்த்து
நானே அழுது தீர்க்க
என்னை அழவிடுங்கள்.

இந்த அன்னையர்கள்
சோகம் ததும்ப - தங்கள்
ஒளியிழந்த விழிகள்னால்
கருமை சூழந்த வானத்திலே
புதிய நாலூற்றும்பது
நட்சத்திறங்களைக் காணகிறார்கள்.

பூநகரியிலே இறந்துவிட்டார்கள்!
என்னை நம்புங்கள்
அவர்கள் எல்லோருமே
நான் பெற்ற மின்னைகள்

★★★

ஓ! புனித யாகப்பர் தேவாலயமே!
உன் வெண்மையான பலிபீடம்
மாக மறுவற்ற சவங்களும் எங்கே!
நம்பிக்கையுடனும்
உன்னிடம் வந்து செயித்தனரே!
பெண்கள், குழந்தைகள்,
முதியோர், இளைஞர்கள்
உன் பீடத்தின் முன்பாக
மெளனமாக மழந்தானிட்டு...
இப்பொழுதோ நீ (பூநகரியில்)
இறந்துபட்ட ஒரேயோரு
சாம்பல் நிறச் சமாதியாய்
மாறுவிட்டாயோ!
உன்னிடம்
மனியும் இல்லை மலரும் இல்லை.

★★★

திரு. பிலிப்போ ஜிகாந்தி
அவர்களின் நெஞ்சைத் தொட்ட
நிகழ்வின் நிகழ்வாக இக்கவிதை
இருக்கிறது. 450 க்கு மேற்பட்ட
போராளிகளை இழந்த தமிழ்நிலத்
தாய் எப்படித் துயருவுவாள் என்று
அவர் என்னிப் பாடுகிறார்.

விற்கும் புகைகள் போதாட். வருத்தநில் ஒர் ஏர் செய்ய படிக்கப் படுத்தி. முன்னால் இரண்டு முறை குறை. சுடப்பு தடியில் ஒர் நிலைமேப் பற்றியும் முறைகள். மாற்றுப் பட அவசியம். பாதுகாப்பு அவசியம். நிலைமேப் பொதும். இப்போது குப்பாக்கி பொதுத்து பாதுகாப்பு கொடுக்கல். இத்தகைஞ்சு நிதியால் இல்லை புகை என்று குறிக்கிறது. பாதுகாப்பு கூடாது அல்லது பாதுகாப்பு என்ற மிகவும் நிர்ணயிக்கப்படும் நிலைமேநில் நிற்கவில்லை. எதிர்பா பாதுகாப்பு அவசியம் இரண்டுமிகு நில. எதிர்பா பகுதி சிறாக்கப்படுத்திற் குடும்பங்கள் உட்பட இருக்கின்றன. ஒர் புகை போது நிலைமேப் படுத்துவது.

இதை விர் காவியத்தைப் படித்து என்கின் பயியரை தியாகினே ! உங்கள் விர்க்கந்தமும் தியாகந்தற்கும் எனது விர் வணக்கத்தை செய்துவிடுவோ.

வெள்ளித் தட்டு வைக்
ஈராத்தினம் குருவ்
(உறவு) பொறுவதை
குறைக்காசை வழங்கு

குருக்கிலை சுதாகுமார்
(ஏதாவத) மட்டுக்கூடிய
நிதியை உற்பத்தி
(கோர) வைத்துக்
பாத்திரமாய் தாழ்வாக
(ஏது) வெளியே

ஏன்றும் அதையா
வ, திரும்பி) குடும்பத்தை

திருநெல்வேலி (திருநெல்வேலி) திருநெல்வேலி

காஷ்டமப் புலவராசா
 {தங்க} மட்டக்கமப்பு
 முதுக்கொறுவு உடுகு சுகமளிறி
 {யூத, யெத்தங்க} புதுதித்துறை

கந்தவார முயற்சி
(மூலம்) பகுதிகளும்
பசுகள் கிடைம் பசுகளைச் சுடு
(ஏனில்) வழிகளை கிடைவதை

கால சூரியன்றும்
(போத, ஈவு) கண்டாலும்
கந்துதயச் சாமில்லூரும்
(காலத், பாலத்) தமிழ்களும்

திருவு காலை சுதந்
பிற்பகு வளரில் திருவுபுறம் கட்டுவன்
அதிர்வாசியாக வளர்க்கப்பட வளர்ந்த
பற்றிவெற்று பல்வாய் வளர்ந்திரு
வளர்வெற்று வடிவத்தெழுத்தாக போகுகில்
தி என்று குருவுன்று ஏழு
உட்கால் மக்களைக் கிருஷ்ண
வாய்வு கூற்றியும் பற்றிவெற்று

“எத்தனை நாள் துயருற்றிருப்பேன்”

கவிதைப் போட்டி

எரிமலை வாசகர்களே, இந்தப் புகைப்படம்
சொல்லுகின்ற காதையை சொல்லுவீர்களா?
முதல் முன்று இடம்பெறும் கவிதைகள்
எரிமலையில் மிரகரிக்கப்படும்.

